

รายงานเศรษฐกิจและการเงินภาคเหนือ เดือนกรกฎาคม 2553

ฉบับที่ 7/2553

รายงานภาวะเศรษฐกิจการเงินภาคเหนือเดือนกรกฎาคม 2553 ขยายตัวแต่ชะลอตัวลงจากเดือนก่อน

สารบัญ	
บทสรุป	2
- ภาคเกษตร	2
- ภาคอุตสาหกรรม	3
- ภาคบริการ	4
- ภาคการค้า	5
- การอุปโภคบริโภคภาคเอกชน	6
- การลงทุนภาคเอกชน	7
- การค้าต่างประเทศ	8
- การเบิกจ่ายภาครัฐ	9
- ระดับราคา	10
- การจ้างงาน	11
- การเงิน	12
ตารางเครื่องชี้เศรษฐกิจ สำคัญของภาคเหนือ	14
บทความพิเศษ : รายงาน สถานการณ์ข่าวไทย เดือนกรกฎาคม 2553	16
รายงานพิเศษ :	20
- หยวน : สกุลเงินใหม่ ในภูมิภาค	
- ความคืบหน้าการใช้เงิน สกุลหยวนชำระเงินเพื่อการค้า	26
- ลำดับเหตุการณ์สำคัญ ทางเศรษฐกิจและการเงิน ที่เกี่ยวข้องกับภาคเหนือ เดือนกรกฎาคม 2553	31

- รายได้เกษตรกรเร่งตัวขึ้นจากผลผลิตที่ลดลงทำให้ราคาปรับตัวเพิ่มสูงขึ้น
- ดัชนีผลผลิตอุตสาหกรรมภาคเหนือหดตัวจากผลผลิตของอุตสาหกรรมอาหารที่ลดลง
- การท่องเที่ยวภาคเหนือเริ่มปรับตัวดีขึ้น
- ภาวะการค้าภาคเหนือขยายตัวในเกณฑ์ดี แต่เริ่มชะลอตัวในบางหมวด
- การอุปโภคบริโภคภาคเอกชนขยายตัวจากความเชื่อมั่นของผู้บริโภคที่ปรับตัวดีขึ้น
- การลงทุนภาคเอกชนชะลอตัวลงเล็กน้อย
- การค้าต่างประเทศขยายตัวในอัตราชะลอลงจากการส่งออกกลุ่มสินค้าเกษตรแปรรูปที่ขาดแคลนวัตถุดิบจากภาวะภัยแล้ง
- การเบิกจ่ายเงินงบประมาณผ่านคลังหดตัวจากงบประมาณที่ได้รับจัดสรรลดลง
- ดัชนีราคาผู้บริโภคทั่วไปภาคเหนือเร่งตัวจากเดือนก่อนตามราคาอาหารสด
- อัตราว่างงานยังอยู่ในระดับต่ำ
- เงินฝากชะลอตัวเล็กน้อยส่วนด้านเงินให้สินเชื่อยังขยายตัวดี

บทความพิเศษ : รายงานสถานการณ์ข่าวไทย เดือนกรกฎาคม 2553
รายงานพิเศษ : หยวน : สกุลเงินใหม่ในภูมิภาค
: ความคืบหน้าการใช้เงินสกุลหยวนชำระเงินเพื่อการค้า

ภาวะเศรษฐกิจการเงินภาคเหนือ
เดือนกรกฎาคม 2553 ขยาย
ตัวแต่ชะลอลงจากเดือนก่อน

รายได้เกษตรกรแรงตัวขึ้นจาก
ผลผลิตที่ลดลงทำให้ราคา
ปรับตัวเพิ่มสูงขึ้น

บทสรุป

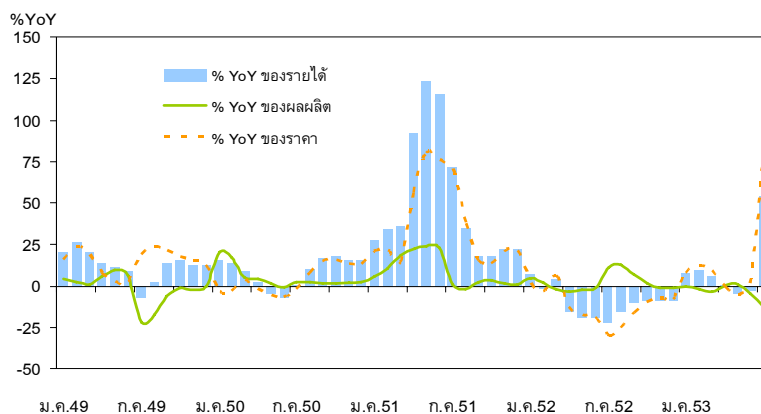
ภาวะเศรษฐกิจการเงินภาคเหนือเดือนกรกฎาคม 2553 ขยายตัวแต่ชะลอลงจากเดือนก่อน โดยการส่งออกชะลอลงจากผลผลิตภาคอุตสาหกรรมอาหารกลุ่มสินค้าเกษตรแปรรูปที่ประสบการขาดแคลนวัตถุดิบจากภาวะภัยแล้ง การลงทุนภาคเอกชนชะลอลงเล็กน้อย การใช้จ่ายภาครัฐหดตัวจากการได้รับจัดสรรงบประมาณน้อยลง ในขณะที่การท่องเที่ยวเริ่มปรับตัวดีขึ้น รายได้เกษตรกรแรงตัวขึ้นจากผลผลิตที่ลดลงทำให้ราคาปรับตัวเพิ่มสูงขึ้น ส่งผลให้การค้าและการอุปโภคบริโภคภาคเอกชนขยายตัวดี ประกอบกับอัตราการว่างงานที่อยู่ในระดับต่ำยังช่วยรักษากำลังซื้อ เงินเฟ้อแรงตัวขึ้นตามราคาอาหารสด เงินฝักชะลอลงเล็กน้อยส่วนเงินให้สินเชื่อยังขยายตัวดี

รายละเอียดของแต่ละภาคเศรษฐกิจ มีดังนี้

1. ภาคเกษตร เดือนกรกฎาคม 2553 รายได้ของเกษตรกรเพิ่มขึ้นจากระยะเดียวกันปีก่อนร้อยละ 54.5 แรงตัว จากเดือนก่อนเป็นผลกระทบจากภัยแล้งเป็นสำคัญ ทำให้ปริมาณผลผลิตที่ออกสู่ตลาดเดือนนี้ลดลงจากปีก่อนมาก เช่น ลำไย มันสำปะหลัง และหอมแดง และมีผลทำให้ดัชนีราคาพืชผลสูงขึ้นมากถึงร้อยละ 77.0 สูงสุดในรอบ 26 เดือน นับตั้งแต่เดือนพฤษภาคม 2551 โดยราคาลำไย เพิ่มขึ้นถึงร้อยละ 169.5 เนื่องจากผลผลิตลดลงจากปีก่อนมากและตลาดต่างประเทศมีความต้องการสูง สำหรับพืชสำคัญอื่นก็มี ราคาสูงขึ้นเช่นกัน อาทิ หอมแดงและข้าวโพดเลี้ยงสัตว์ยกเว้นราคาข้าวเปลือกเจนาบปรังที่ลดลงจากระยะเดียวกันปีก่อนร้อยละ 20.2 แต่ก็ปรับตัวดีขึ้นจาก เดือนก่อนหน้าสาเหตุหลักมาจากผู้ส่งออกชะลอการซื้อข้าวเพราะคาดว่าทางการจะระบายสต็อกข้าวในอนาคต ทางด้านดัชนีผลผลิตพืชหลักลดลงร้อยละ 12.7 จากผลผลิตลำไยที่ลดลงร้อยละ 22.7 เพราะได้รับผลกระทบจากภัยแล้งทำให้ผลผลิตต่อไร่ลดลงมากขณะที่หอมแดงผลผลิตลดลงร้อยละ 13.8 เนื่องจากราคาของปีก่อนไม่จูงใจให้เกษตรกรเพาะปลูก สำหรับผลผลิตข้าวนาปรัง ข้าวโพดเลี้ยงสัตว์ และสับปะรด เพิ่มขึ้นร้อยละ 10.2 ร้อยละ 1.0 และร้อยละ 19.2 ตามการขยายพื้นที่เพาะปลูกอย่างไรก็ตามในบางพื้นที่ผลผลิตลดลงเนื่องจากประสบภัยแล้ง

ผลผลิตและราคาพืชสำคัญของภาคเหนือ

	2551 ทั้งปี	2552					2553				
		ทั้งปี	ครั้งแรก	ไตรมาส 2	มิ.ย.	ก.ค.	ครั้งแรก	ไตรมาส 1	ไตรมาส 2	มิ.ย.	ก.ค.
รายได้	34.4	-8.3	-5.4	-17.0	-19.4	-22.3	4.1	7.4	-1.4	-3.0	54.5
ผลผลิต	7.0	0.8	-0.8	-2.9	-1.2	11.2	-1.6	-2.4	0.1	-4.4	-12.7
ราคา	25.6	-9.1	-4.6	-14.5	-18.5	-30.1	5.8	10.0	-1.5	1.1	77.0

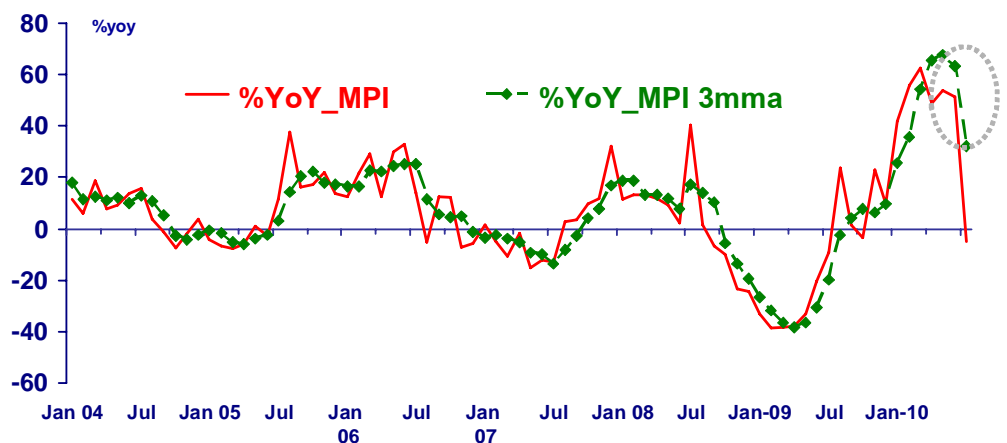
ที่มา : คำนวณจากข้อมูลของกระทรวงเกษตรและสหกรณ์ (2545=100)

ดัชนีผลผลิตอุตสาหกรรมภาคเหนือหดตัวจากผลผลิตของอุตสาหกรรมอาหารที่ลดลง

2. ภาคอุตสาหกรรม เดือนกรกฎาคม 2553 ดัชนีผลผลิตอุตสาหกรรมภาคเหนือหดตัวจากระยะเดียวกันปีก่อนร้อยละ 5.0 เป็นผลจากการผลิตของอุตสาหกรรมอาหารที่ลดลงเป็นสำคัญโดยการแปรรูปผักและผลไม้ลดลงร้อยละ 67.3 ตามการผลิตพืชผักแช่แข็งและพืชผักถนอมอาหารที่ลดลง เช่น ถั่วแระแช่แข็งมะเขือม่วงแปรรูปเนื่องจากวัตถุดิบในเดือนนี้ที่ลดลงจากผลกระทบภัยแล้ง ขณะที่ผลผลิตลำไยอบแห้งหดตัวจากผลผลิตที่มากกว่าปกติในปีก่อน การผลิตเสื้อผ้ากลับมาหดตัวร้อยละ 17.2 ตามการผลิตเสื้อผ้าที่ทำจากฝ้าย ขณะที่การผลิตเสื้อผ้าที่ทำจากใยสังเคราะห์ยังขยายตัวต่อเนื่องจากเดือนก่อน ด้านอุตสาหกรรมอิเล็กทรอนิกส์การผลิตขยายตัวร้อยละ 61.1 ยังอยู่ในระดับดีแต่ชะลอลงจากเดือนก่อนตามการขยายตัวในอัตราชะลอลงของสินค้าอิเล็กทรอนิกส์ทุกชนิด ทั้งส่วนประกอบฮาร์ดดิสก์ไดร์ ไอซี ตัวเก็บประจุ และไดโอด เป็นต้น ด้านการผลิตปูนซีเมนต์ขยายตัวร้อยละ 25.4 ชะลอลงจากเดือนก่อน ด้านการผลิตอัญมณีกลับมาเร่งตัวขึ้นร้อยละ 67.3 เมื่อเทียบกับเดือนก่อนที่หดตัว โดยกลุ่มที่ขยายตัวดีรวมทั้งการเจียรไนเพชร และการผลิตเครื่องประดับ

ดัชนีผลผลิตอุตสาหกรรมภาคเหนือ

	2008	2009				2010				
	ทั้งปี	ทั้งปี	ครึ่งปีแรก	ครึ่งปีหลัง	ก.ค.	ครึ่งปีแรก	ไตรมาส 1	ไตรมาส 2	มิ.ย.	ก.ค. ^P
MPI level	153.9	134.0	99.9	168.0	163.5	152.5	156.5	148.5	164.9	155.4
MPI %yoy	1.3%	-12.9%	-33.7%	6.9%	-9.4%	52.7%	54.0%	51.4%	51.3%	-5.0%
MPI, level s.a.	-	-	-	-	178.0	-	183.7	164.4	172.0	155.1
% mom SA series	-	-	-	-	50.5%	-	29.4%	-10.5%	12.1%	-9.8%

Sources: Index constructed using data from Customs Department , Excise Department and BOT Northern Region Survey. (2002 =100)
P = Preliminary (83.0% coverage)

การท่องเที่ยวภาคเหนือ
เริ่มปรับตัวดีขึ้น

3. ภาคบริการ เดือนกรกฎาคม 2553 การท่องเที่ยวภาคเหนือ ปรับตัวดีขึ้น โดยเครื่องชี้ต่าง ๆ มีสัญญาณการฟื้นตัว ส่วนหนึ่ง เนื่องจากมีวันหยุดยาวต่อเนื่อง 4 วันในช่วงวันเข้าพรรษา และนักท่องเที่ยวต่างชาติเริ่มกลับเข้ามาท่องเที่ยวในลักษณะกลุ่มย่อย ทั้งนี้ผู้โดยสารผ่านท่าอากาศยานลดลงจากช่วงเดียวกัน ปีก่อนเล็กน้อย ร้อยละ 4.3 อัตราการเข้าพัก ปรับตัวดีขึ้นจากเดือนก่อนอยู่ที่ร้อยละ 35.8 ส่วนราคาห้องพักเฉลี่ยอยู่ที่ราคา 1,318.6 บาท/คืน สำหรับภาษีมูลค่าเพิ่มโรงแรมและภัตตาคารที่สะท้อนกิจกรรมเดือนมิถุนายนปรับตัวลดลงร้อยละ 3.9

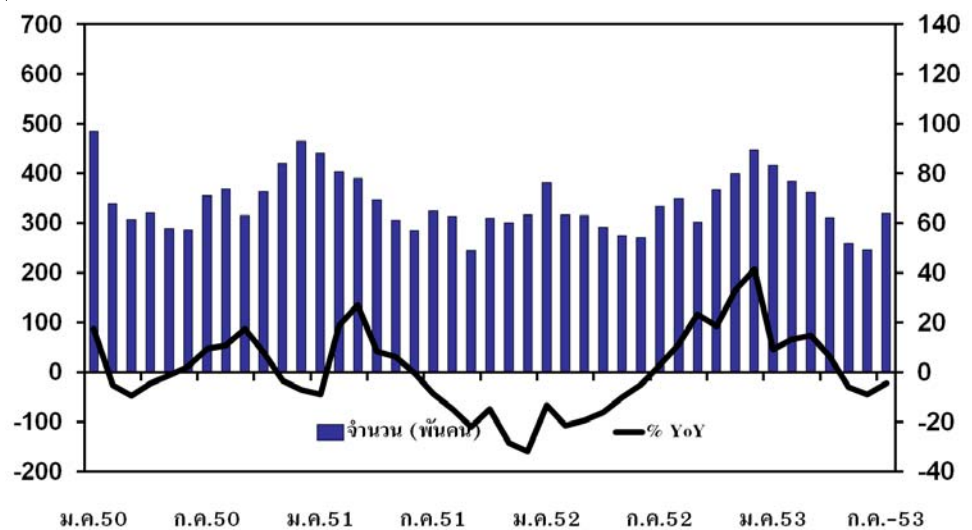
จำนวนผู้โดยสารผ่านท่าอากาศยานสำคัญในภาคเหนือ

(พันคน)

2551	2552					2553					
ทั้งปี	ทั้งปี	ครึ่งปีแรก	ครึ่งปีหลัง	ไตรมาส 1	ก.ค.	ไตรมาส 1	ไตรมาสที่ 2	ครึ่งปีแรก	พ.ค.	มิ.ย.	ก.ค.
3,985	4,052	1,852	2,200	1,014	334	1,190.2	816.7	1,190.2	259.3	246.4	319.7
(-7.7%)	(1.7%)	(-14.8%)	(21.5%)	(-17.9%)	(2.8%)	(17.4%)	(-2.6%)	(17.4%)	(-6.0%)	(-9.0%)	(-4.3%)

จำนวน (พันคน)

% YoY

ที่มา : บริษัท ท่าอากาศยานไทย จำกัด (มหาชน)

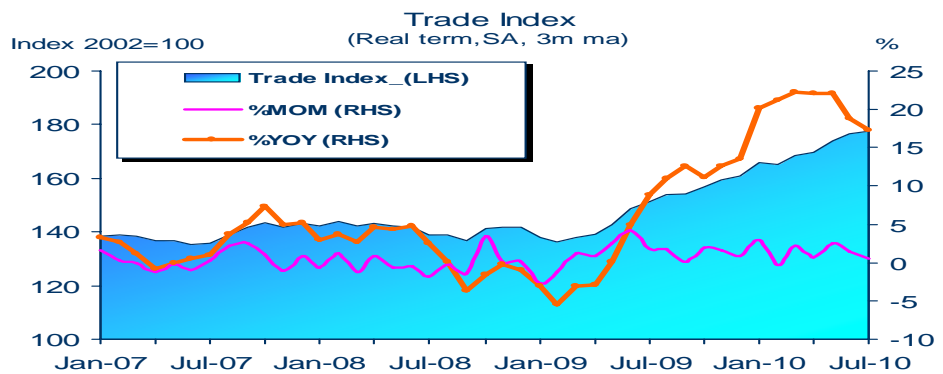
หมายเหตุ : ตัวเลขในวงเล็บหมายถึงอัตราการเปลี่ยนแปลงจากระยะเดียวกันปีก่อน

ภาวะการค้าภาคเหนือขยายตัว
ในเกณฑ์ดี แต่เริ่มชะลอตัว
ในบางหมวด

4. ภาวะการค้า เดือนกรกฎาคม 2553 ภาวะการค้าภาคเหนือยังขยายตัวในเกณฑ์ดีแม้จะชะลอตัวลงจากเดือนก่อนเล็กน้อย โดยดัชนีภาคการค้าขยายตัวร้อยละ 17.3 เป็นการขยายตัวในหมวดค้าปลีก ส่วนหมวดยานยนต์และหมวดค้าส่งชะลอตัวลงตามภาวะการท่องเที่ยว **การค้าหมวดยานยนต์** ขยายตัวร้อยละ 17.7 จากระยะเดียวกันของปีก่อนแต่ชะลอตัวลงจากเดือนก่อน ตามการค้าปลีกน้ำมันเชื้อเพลิงที่ชะลอตัวลงต่อเนื่องเป็นเดือนที่สี่ จากความต้องการใช้น้ำมันที่ลดลงตามภาวะการท่องเที่ยว ส่วนการจำหน่ายรถยนต์ รถจักรยานยนต์ยังขยายตัวอยู่ในเกณฑ์ดี **การค้าหมวดค้าส่ง** ขยายตัวร้อยละ 15.9 ชะลอลงจากเดือนก่อน จากกลุ่มสินค้าคงทน อาทิ เครื่องมือเครื่องใช้ในครัวเรือน เครื่องใช้ไฟฟ้า กลุ่มสินค้าชิ้นกลาง อาทิ เครื่องจักรและอุปกรณ์ และกลุ่มสินค้าไม่คงทน เช่น วัสดุก่อสร้าง วัสดุก่อสร้าง อย่างไรก็ดีตาม วัสดุก่อสร้าง น้ำตาล ผลิตภัณฑ์ยาสูบยังคงขยายตัว สำหรับ**การค้าหมวดค้าปลีก** ขยายตัวร้อยละ 17.6 จากระยะเดียวกันของปีก่อนปรับตัวดีขึ้นจากเดือนก่อนในเกือบทุกกลุ่มสินค้า โดยเฉพาะสินค้าคงทน อาทิ วัสดุก่อสร้าง เฟอร์นิเจอร์ เช่นเดียวกับยอดขายในทางสรรพสินค้า ผักและผลไม้สด เสื้อผ้าและเครื่องแต่งกาย ส่วนเครื่องใช้ไฟฟ้าเริ่มชะลอตัวลง

ดัชนีการค้าภาคเหนือ

	Weight 2010	2009	H1-09	H2-09	H1-10	Q1-10	Q2-10	Jun-10	Jul-10 P
Trade Index	100%	149.3	140.4	156.2	170.0	166.5	173.5	176.6	177.4
		(5.7%)	(-1.6%)	(11.6%)	(21.8%)	(21.3%)	(20.9%)	(18.8%)	(17.3%)
Motor Vehicles/Cycles Trade	46.0%	143.5	135.5	151.5	163.9	162.3	165.5	167.0	169.0
		(2.7%)	(-4.1%)	(9.6%)	(20.9%)	(20.2%)	(21.7%)	(20.7%)	(17.7%)
Wholesale Trade	21.0%	168.1	159.4	176.7	197.1	185.6	208.6	218.5	212.3
		(6.9%)	(-0.4%)	(14.6%)	(23.6%)	(24.8%)	(22.6%)	(17.7%)	(15.9%)
Retail Trade	33.0%	144.2	136.9	151.5	163.8	162.2	165.5	167.3	170.4
		(7.0%)	(1.3%)	(12.7%)	(19.7%)	(20.7%)	(18.7%)	(17.1%)	(17.6%)

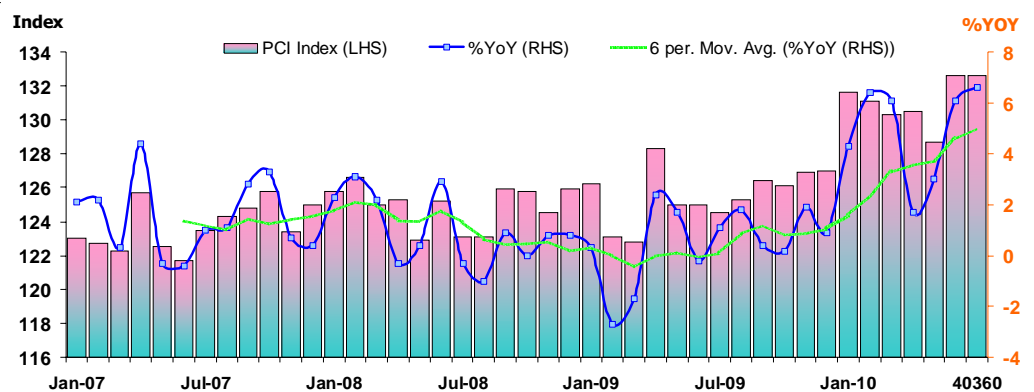
ที่มา : ธนาคารแห่งประเทศไทย สำนักงานภาคเหนือ คำนวณจากข้อมูลจากกรมสรรพากร กระทรวงการคลัง

การอุปโภคบริโภคภาคเอกชน
ขยายตัวจากความเชื่อมั่นของ
ผู้บริโภคที่ปรับตัวดีขึ้น

5. การอุปโภคบริโภคภาคเอกชน เดือนกรกฎาคม 2553 ขยายตัวจากระยะเดียวกันของปีก่อน จากความเชื่อมั่นของผู้บริโภคที่ปรับตัวดีขึ้นดัชนีการอุปโภคบริโภคภาคเอกชนภาคเหนือปรับตัวเพิ่มขึ้นจากระยะเดียวกันปีก่อนร้อยละ 6.8 เครื่องชี้การใช้จ่ายภาคเอกชนส่วนใหญ่ปรับตัวดีขึ้น อาทิ ปริมาณการจดทะเบียนรถยนต์ และรถจักรยานยนต์ที่ยังคงปรับตัวเพิ่มขึ้น โดยเฉพาะรถยนต์นั่งขนาดเล็กตามความต้องการของผู้บริโภคที่นิยม รถประหยัดพลังงานรวมถึงเงินใช้ชำระหนี้ที่ผ่อนปรน สำหรับปริมาณการจัดเก็บภาษีมูลค่าเพิ่มปรับตัวเพิ่มขึ้นจากระยะเดียวกันปีก่อนร้อยละ 18.6 ตามการบริโภคสินค้าที่ใช้ในชีวิตประจำวันในหมวดค้าส่งและค้าปลีก อย่างไรก็ตาม เครื่องใช้ไฟฟ้าเริ่มชะลอตัวลงหลังจากที่เร่งตัวในช่วงก่อนหน้าจากสภาพอากาศที่ร้อนขึ้นกว่าปีก่อน

ดัชนีการอุปโภคบริโภคภาคเอกชนของภาคเหนือ (PCI)

	2009	2009		2010				
		H1	H2	H1	Q1	Q2	Jun	Jul P
PCI	125.6	125.1	126.0	130.4	131.0	129.9	132.6	132.6
%YOY	0.5	0.0	1.0	4.3	5.6	3.0	6.1	6.6
%MOM , %QOQ		0.3	0.8	3.5	3.4	-0.8	1.9	0.0

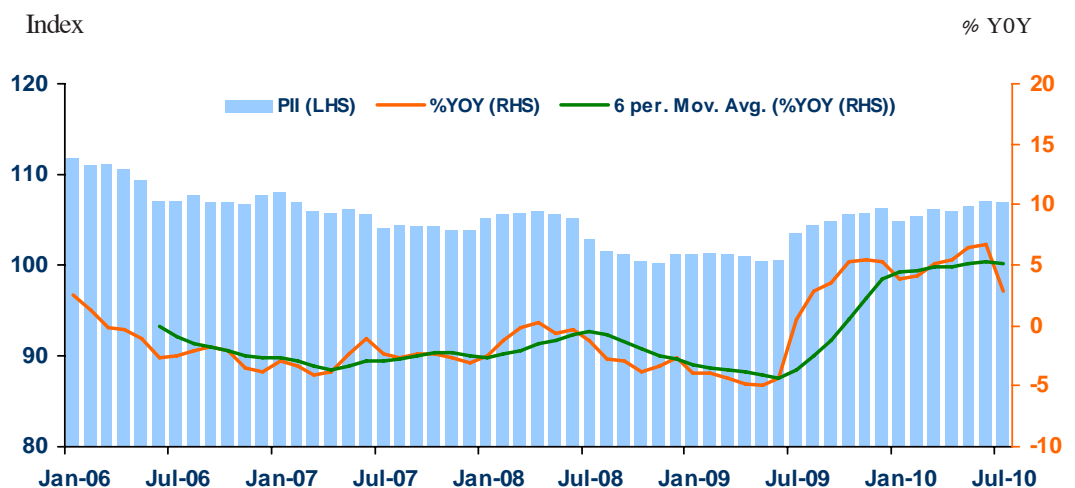
หมายเหตุ : PCI (2000 = 100)
ที่มา : ธนาคารแห่งประเทศไทย สำนักงานภาคเหนือ

การลงทุนภาคเอกชนชะลอตัวลงเล็กน้อย

6. การลงทุนภาคเอกชน เดือนกรกฎาคม 2553 ขยายตัวจากระยะเดียวกันปีก่อนแต่ในอัตราที่ชะลอตัวลง ดัชนีการลงทุนภาคเอกชนภาคเหนืออยู่ที่ระดับ 106.9 เพิ่มขึ้นร้อยละ 2.8 จากระยะเดียวกันปีก่อนเครื่องชี้สำคัญ ประกอบด้วยปริมาณการจำหน่ายวัสดุก่อสร้างขยายตัวร้อยละ 38.9 จากระยะเดียวกันปีก่อนตามการรื้อสร้างและต่อเติมบ้านอยู่อาศัย ความต่อเนื่องงานก่อสร้างโครงการขนาดใหญ่ทั้งของภาครัฐและเอกชน ด้านปริมาณการจดทะเบียนรถยนต์เชิงพาณิชย์ ขยายตัวร้อยละ 18.2 จากการส่งเสริมการขายและอัตราดอกเบี้ยต่ำสำหรับพื้นที่รับอนุญาตก่อสร้างในเขตเทศบาลหดตัวร้อยละ 21.7 เนื่องจากช่วงเดียวกันปีก่อนมีโครงการก่อสร้างขนาดใหญ่ อย่งไรก็ดีประเภทเพื่ออยู่อาศัยในจังหวัดหลักทางเศรษฐกิจของภาคเหนือตอนบนยังขยายตัวดี ส่วนรายได้ค่าธรรมเนียมการจดทะเบียนที่ดินขยายตัวร้อยละ 41.8 จากราคาซื้อขายที่ดินปรับสูงขึ้น โดยเฉพาะจังหวัดหลักทางเศรษฐกิจของภาคเหนือตอนบน ด้านความสนใจลงทุนด้านเครื่องจักรและอุปกรณ์ ซึ่งสะท้อนจากการอนุมัติส่งเสริมการลงทุนในภาคเหนือมีเงินลงทุน 57.8 ล้านบาท ลดลงจากระยะเดียวกันปีก่อนร้อยละ 93.1 เป็นการลงทุนในหมวดบริการและสาธารณูปโภค 20.9 ล้านบาท และหมวดอิเล็กทรอนิกส์ และเครื่องไฟฟ้า 37.8 ล้านบาท

ดัชนีการลงทุนภาคเอกชนของภาคเหนือ

	2009	H1-09	H2-09	H1-10	Q1-10	Q2-10	Jun-10	July-10
PII	103.1	100.7	105.5	106.0	105.4	106.6	107.2	106.9
%YOY	-0.2	-4.6	4.3	5.3	4.4	6.2	6.7	2.8
%MOM,%QOQ	-0.2	-0.5	4.8	0.5	-0.9	1.1	0.5	-0.3

หมายเหตุ : PII (1998 =100)
ที่มา : ธนาคารแห่งประเทศไทย สำนักงานภาคเหนือ

การค้าต่างประเทศขยายตัวในอัตราชะลอลงจากการส่งออกกลุ่มสินค้าเกษตรแปรรูปที่ขาดแคลนวัตถุดิบจากภาวะภัยแล้ง

7. การค้าต่างประเทศ เดือนกรกฎาคม 2553 ขยายตัวในอัตราชะลอลงจากเดือนก่อน โดยการส่งออก

มูลค่าการส่งออกผ่านด่านศุลกากรในภาคเหนือขยายตัวจากระยะเดียวกันปีก่อนร้อยละ 22.0 เป็น 248.6 ล้านดอลลาร์ สรอ. ชะลอตัวเมื่อเทียบกับที่เพิ่มขึ้นร้อยละ 58.4 เดือนก่อน โดยเป็นผลจากการส่งออกสินค้าอุตสาหกรรมที่ชะลอตัว ทั้งชิ้นส่วนอิเล็กทรอนิกส์ อัญมณี และอาหารเกษตรแปรรูป ด้านการส่งออกสินค้าเกษตรหดตัวตามมูลค่าการส่งออกลำไยที่ลดลงเมื่อเทียบกับช่วงเดียวกันปีก่อนที่มีมูลค่าและปริมาณสูงกว่าปกติ ตลาดส่งออกสำคัญที่ชะลอตัว อาทิ อาเซียน ญี่ปุ่น และยุโรป เป็นต้น ส่วนการส่งออกผ่านด่านชายแดนที่หดตัวร้อยละ 1.7 เหลือ 86.0 ล้านดอลลาร์ สรอ. หดตัวเป็นเดือนแรกหลังจากขยายตัวติดต่อกันมา 12 เดือน เป็นผลจากการส่งออกไปพม่าที่ลดลงร้อยละ 11.3 จากทางการพม่าปิดด่านเมียวดี ในพม่า ติดชายแดนอำเภอแม่สอด จังหวัดตาก ขณะที่การส่งออกไปลาว และจีน ตอนใต้เพิ่มขึ้นร้อยละ 81.2 และร้อยละ 31.3 ตามลำดับ

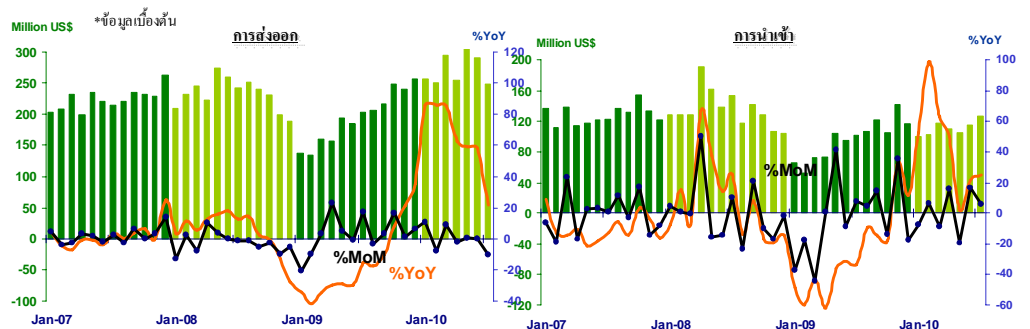
การนำเข้าผ่านด่านศุลกากรในภาคเหนือ ขยายตัวจากระยะเดียวกันปีก่อนร้อยละ 24.6 เป็น 126.7 ล้านดอลลาร์ สรอ. โดยการนำเข้าวัตถุดิบ และสินค้าทุนยังขยายตัวต่อเนื่องจากเดือนก่อน โดยเฉพาะวัตถุดิบของอุตสาหกรรมอิเล็กทรอนิกส์ ชิ้นส่วนไอซี และแผงวงจร ด้านการนำเข้าสินค้าอุปโภคบริโภคขยายตัวร้อยละ 3.4 ตามการนำเข้าผักและผลไม้ และสินค้าที่ใช้ในครัวเรือนที่เพิ่มขึ้นเป็นสำคัญ สำหรับการนำเข้าผ่านด่านชายแดนขยายตัวร้อยละ 26.9 เป็น 12.6 ล้านดอลลาร์ สรอ. ตามการนำเข้าจากพม่า และลาวที่ขยายตัวร้อยละ 60.9 และร้อยละ 48.2 ตามลำดับ ส่วนการนำเข้าจากจีนตอนใต้ลดลงร้อยละ 44.9

ดุลการค้า ในเดือนกรกฎาคม 2553 เกินดุล 121.9 ล้านดอลลาร์ สรอ. เพิ่มขึ้นจากระยะเดียวกันปีก่อนที่เกินดุล 102.1 ล้านดอลลาร์ สรอ. แต่ลดลงจากเดือนก่อนที่เกินดุล 176.2 ล้านดอลลาร์ สรอ.

การค้าต่างประเทศผ่านด่านศุลกากรในภาคเหนือ

ล้านดอลลาร์ สรอ.

	2009				2010				
	ทั้งปี	ครึ่งปีแรก	ครึ่งปีหลัง	ก.ค.	ครึ่งปีแรก	ไตรมาส 1	ไตรมาส 2	มิ.ย.	ก.ค.
การส่งออก	2,340.6	967.5	1,373.1	203.8	1,656.7	801.9	854.8	291.1	248.6
	-16.4%	-33.1%	1.5%	-15.9%	71.2%	85.5%	59.7%	58.4%	22.0%
การนำเข้า	1,233.7	461.5	692.9	101.7	651.6	321.2	330.4	115.0	126.7*
	-24.2%	-47.3%	-7.9%	-33.6%	41.2%	69.0%	21.7%	21.5%	24.6%
ดุลการค้า	1,106.9	506.0	680.2	102.1	1,005.1	480.7	524.4	176.2	121.9

หมายเหตุ : ตัวเลขร้อยละหมายถึงอัตราการเปลี่ยนแปลงจากระยะเดียวกันปีก่อน
ที่มา : ด่านศุลกากรในภาคเหนือ

การเบิกจ่ายเงินงบประมาณผ่านคลังจังหวัด จากงบประมาณที่ได้รับจัดสรรลดลง

8. การเบิกจ่ายเงินงบประมาณผ่านคลังจังหวัดในภาคเหนือ เดือนกรกฎาคม 2553 มีการเบิกจ่ายเงินทั้งสิ้นจำนวน 11,503.5 ล้านบาท หดตัวจากระยะเดียวกันปีก่อนร้อยละ 14.5 ตามรายการงบประมาณที่หดตัวต่อเนื่องเป็นเดือนที่ 5 โดยหดตัวร้อยละ 53.0 จากหมวดที่ดินและสิ่งปลูกสร้างที่หดตัวร้อยละ 49.1 เป็นผลจากการได้รับจัดสรรงบประมาณลดลงจากระยะเดียวกันปีก่อน อย่างไรก็ตาม หากรวมการเบิกจ่ายจากโครงการ ไทยเข้มแข็ง เช่น การก่อสร้างและปรับปรุงโครงการถนนไร้ฝุ่นและถนนปลอดภัยของกรมทางหลวง และกรมทางหลวงชนบท การก่อสร้างและปรับปรุงซ่อมแซมอ่างเก็บน้ำ ฝายน้ำล้นและระบบส่งน้ำของกรมชลประทาน และการก่อสร้างถนนขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นแล้วนับว่าเป็นแรงขับเคลื่อนเศรษฐกิจด้านการลงทุนที่สำคัญ ด้านรายจ่ายประจำขยายตัวเล็กน้อยร้อยละ 1.7 เป็น 9,630.0 ล้านบาท ตามการเบิกจ่ายเงินอุดหนุนขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นที่ขยายตัวร้อยละ 20.6 เพื่อนำไปใช้ตามโครงการของภาครัฐ ขณะที่รายจ่ายหมวดดำเนินงานที่ขยายตัวร้อยละ 6.4 ส่วนใหญ่เป็นการเบิกจ่ายเงินค่าตอบแทน

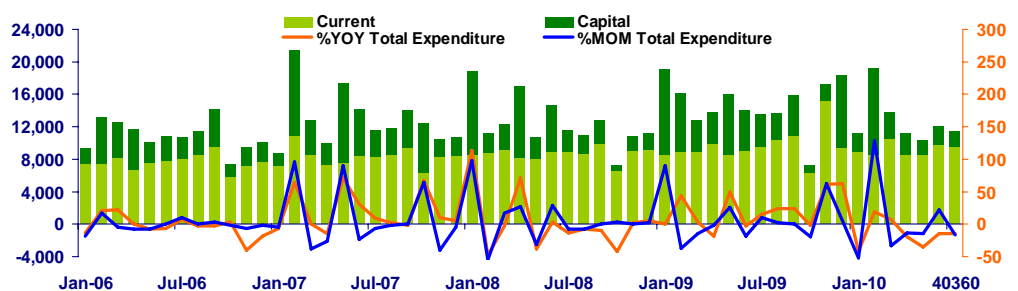
การเบิกจ่ายเงินงบประมาณผ่านคลังจังหวัดในภาคเหนือ

ล้านบาท

Expenditure	2009	2009		2010				
		H1	H2	H1	Q1	Q2	Jun	Jul
Current	115,760.3	54,022.4	61,737.9	54,705.8	27,922.2	26,783.6	9,683.2	9,630.0
	(11.5)	(4.6)	(18.2)	(1.3)	(5.8)	(-3.1)	(6.6)	(1.7)
Capital	61,999.1	37,946.2	24,052.9	22,838.0	16,141.7	6,696.3	2,312.7	1,873.5
	(36.1)	(14.8)	(92.3)	(-39.8)	(-25.6)	(-58.8)	(-53.5)	(-53.0)
Total	177,759.4	91,968.6	85,790.8	77,543.8	44,063.9	33,479.9	11,995.9	11,503.5
	(19.0)	(8.6)	(32.5)	(-15.7)	(-8.3)	(-23.7)	(-14.6)	(-14.5)

Million Baht

% Y-O-Y

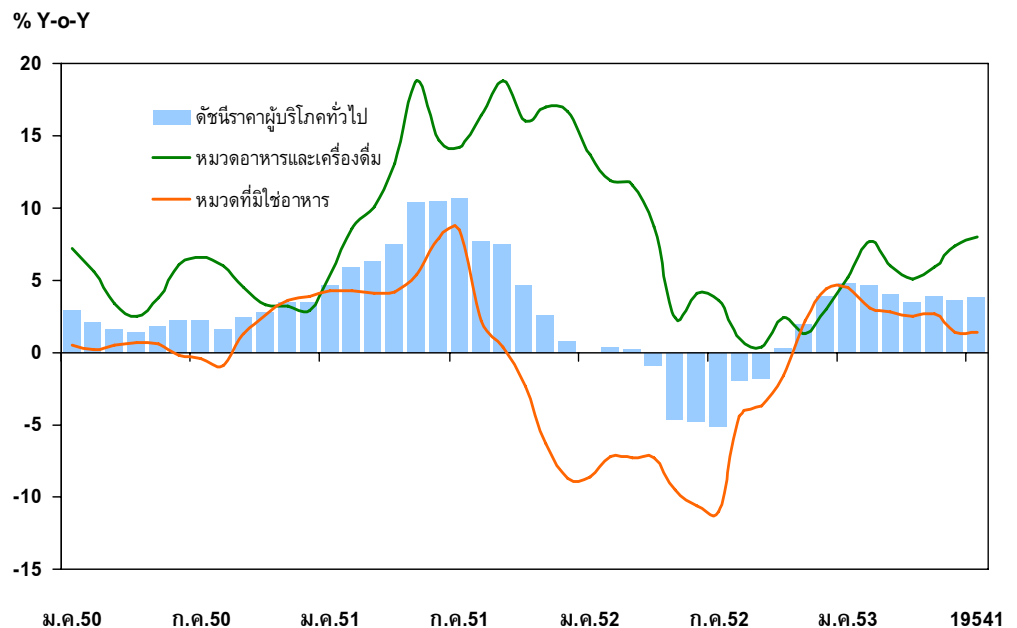
Source: Ministry of Finance

หมายเหตุ : ตัวเลขในวงเล็บหมายถึงอัตราการเปลี่ยนแปลงร้อยละจากระยะเดียวกันปีก่อน

ดัชนีราคาผู้บริโภคทั่วไปภาคเหนือ
เร่งตัวจากเดือนก่อนตามราคา
อาหารสด

9. ระดับราคา เดือนกรกฎาคม 2553 ดัชนีราคาผู้บริโภคทั่วไปภาคเหนือเร่งตัวจากเดือนก่อน โดยเพิ่มขึ้นจากระดับเดียวกันปีก่อนร้อยละ 3.8 ผลจากราคาอาหารสดที่สูงขึ้นเป็นสำคัญ โดยเฉพาะหมวดผักและผลไม้ เพิ่มขึ้นร้อยละ 37.7 จากผลกระทบภัยแล้ง ราคาไข่เพิ่มขึ้นร้อยละ 16.1 เนื่องจากต้นทุนอาหารสัตว์สูงขึ้นจากผลกระทบ ภัยแล้ง ส่งผลให้หมวดอาหารและเครื่องดื่มเพิ่มขึ้นร้อยละ 8.0 ส่วนหมวดอื่นๆ ที่มีโชอาหารและเครื่องดื่ม เพิ่มขึ้นร้อยละ 1.4 สำหรับดัชนีราคาผู้บริโภคพื้นฐานเพิ่มขึ้นจากระดับเดียวกันปีก่อนร้อยละ 0.9

ดัชนีราคาผู้บริโภคภาคเหนือ (2007 = 100)

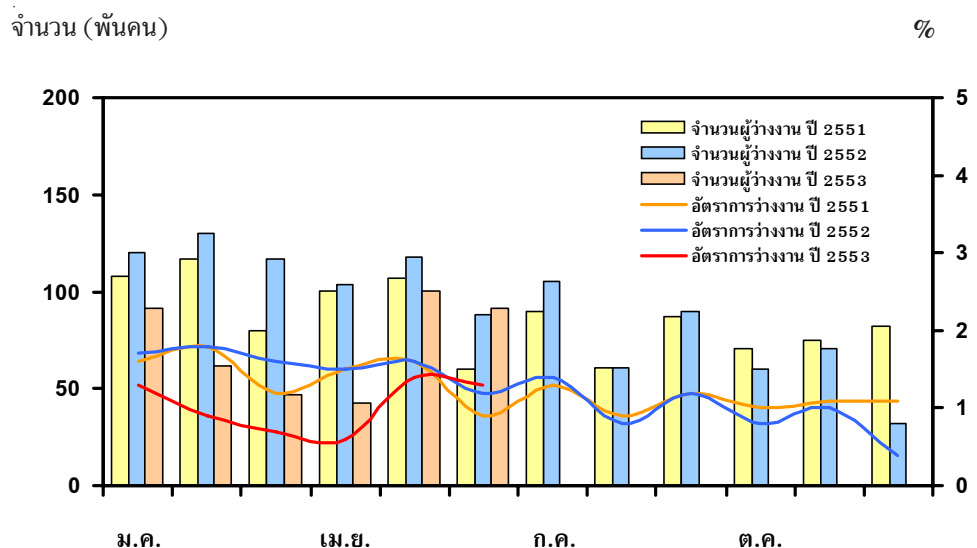
ที่มา : สำนักดัชนีเศรษฐกิจการค้า กระทรวงพาณิชย์

อัตราว่างงานยังอยู่ในระดับต่ำ

10. การจ้างงาน จากการสำรวจภาวะการทำงานของประชากรโดยสำนักงานสถิติแห่งชาติเพียงสิ้นเดือน มิถุนายน 2553 ภาคเหนือมีการจ้างงานรวมลดลงร้อยละ 1.8 ลดลงต่อเนื่องจากเดือนก่อนตามการจ้างงานในภาคเกษตร ที่ลดลงร้อยละ 5.7 เนื่องจากปัญหาภัยแล้งทำให้เกษตรกรเลื่อนการเพาะปลูก แรงงานส่วนหนึ่งจึงเข้ามาทำงาน นอกภาคเกษตรส่งผลให้การจ้างงานนอกภาคเกษตรขยายตัวร้อยละ 2.0 โดยเฉพาะในสาขาการก่อสร้าง การผลิต และโรงแรม/ภัตตาคาร ที่เพิ่มขึ้นร้อยละ 19.9 ร้อยละ 7.6 และร้อยละ 4.4 ตามลำดับ ขณะที่อัตราการว่างงานอยู่ที่ร้อยละ 1.3 เพิ่มขึ้นจากระยะเดียวกันปีก่อนเล็กน้อย โดยเป็นการเพิ่มขึ้นของผู้จบการศึกษาใหม่ที่เริ่มเข้าสู่ตลาดแรงงานเป็นสำคัญ อย่างไรก็ตาม ผู้ประกอบการในภาคเหนือในบางอุตสาหกรรมการผลิต เช่น อิเล็กทรอนิกส์ และเซรามิก ยังมีความต้องการแรงงานเพิ่มขึ้น ทางด้านจำนวนผู้ประกันตนในระบบประกันสังคม เพียงสิ้นเดือนกรกฎาคม 2553 มีจำนวน 727,265 คน เพิ่มขึ้นจากเดือนก่อนและระยะเดียวกันปีก่อนร้อยละ 0.4 และร้อยละ 6.4 ตามลำดับ จำแนกเป็นผู้ประกันตนตามมาตรา 33 จำนวน 623,521 คน และตามมาตรา 39 จำนวน 103,744 คน เพิ่มขึ้นจากระยะเดียวกันปีก่อนร้อยละ 4.8 และร้อยละ 17.0 ตามลำดับ

การว่างงานของภาคเหนือ

	2552			2553		
	เม.ย.	พ.ค.	มิ.ย.	เม.ย.	พ.ค.	มิ.ย.
จำนวนผู้ว่างงาน (พันคน)	104	118	88	43	100	91
อัตราการว่างงาน (% YOY)	1.5	1.6	1.2	0.6	1.4	1.3

ที่มา : สำนักงานสถิติแห่งชาติ

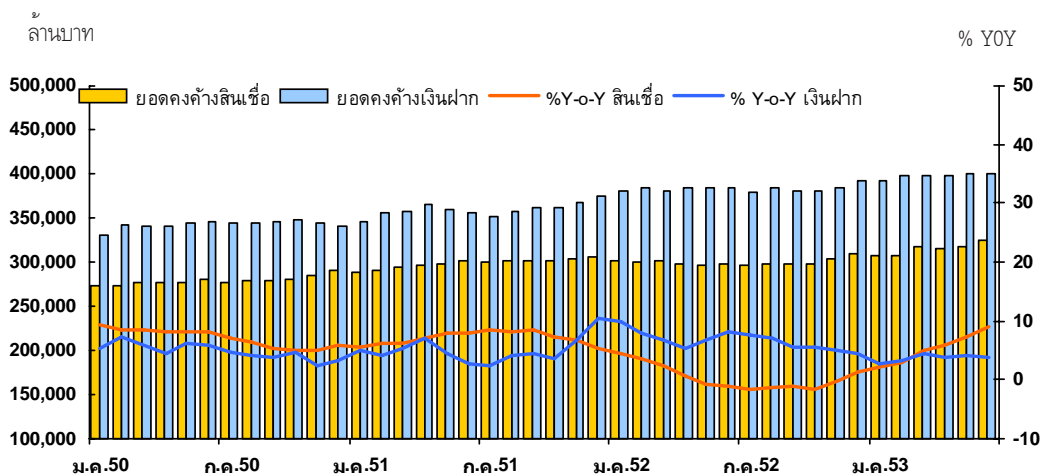
เงินฝากชะลอตัวเล็กน้อย ส่วน
ด้านเงินให้สินเชื่อขยายตัวดี

11. การเงิน ยอดคงค้างเงินฝากที่สาขาธนาคารพาณิชย์ในภาคเหนือ ณ สิ้นเดือนมิถุนายน 2553 มียอดคงค้างทั้งสิ้น 400,283 ล้านบาท ขยายตัวจากระยะเดียวกันปีก่อนร้อยละ 3.8 ชะลอตัวจากเดือนก่อนที่เพิ่มขึ้นร้อยละ 4.0 จากการถอนเงินฝากประเภทจ่ายคืนเมื่อสิ้นระยะเวลาเพื่อนำไปลงทุนในพันธบัตรออมทรัพย์ไทยเข้มแข็ง และกองทุนรวม ส่งผลให้เงินฝากประเภทจ่ายคืนเมื่อสิ้นระยะเวลาลดตัวร้อยละ 5.9 โดยเงินฝากลดลงมากในจังหวัดกำแพงเพชร อุทัยธานีและสุโขทัย ด้านเงินให้สินเชื่อมียอดคงค้าง 324,957 ล้านบาท ขยายตัวร้อยละ 8.9 เพิ่มขึ้นจากร้อยละ 7.3 เดือนก่อน จากสินเชื่อตัวกลางทางการเงินซึ่งเร่งตัวร้อยละ 66.9 ตามความต้องการใช้สินเชื่อของสหกรณ์ออมทรัพย์ต่าง ๆ เพื่อนำไปอำนวยการสินเชื่อแก่กลุ่มสมาชิก ขณะที่สินเชื่ออุปโภคบริโภคส่วนบุคคลขยายตัวร้อยละ 14.3 ตามสินเชื่อเพื่อที่อยู่อาศัยจากมาตรการกระตุ้นอสังหาริมทรัพย์ของรัฐบาลที่จะสิ้นสุดลงวันที่ 30 มิถุนายน 2553 และสินเชื่อเช่าซื้อรถยนต์ สินเชื่อการบริโภคส่วนบุคคลอื่น ๆ จากภาวะอัตราดอกเบี้ยที่อยู่ในเกณฑ์ต่ำ และเงื่อนไขการผ่อนชำระที่ผ่อนปรน ขณะที่สินเชื่อธุรกิจค้าปลีกค้าส่งขยายตัวร้อยละ 5.2 ตามความเชื่อมั่นของประชาชนที่ดีขึ้น เช่นเดียวกับสินเชื่อภาคการก่อสร้างที่ปรับตัวดีขึ้นต่อเนื่องจากโครงการก่อสร้างของภาครัฐ และเอกชนปรับตัวดี ส่วนสินเชื่ออุตสาหกรรมการผลิต ชะลอตัวลงจากการชำระหนี้ของธุรกิจโรงสีข้าว อย่างไรก็ตาม ยังมีความต้องการสินเชื่อของธุรกิจแปรรูปการเกษตร โดยจังหวัดที่มีอัตราการขยายตัวของเงินให้สินเชื่อสูง ได้แก่ พิจิตร ตาก น่าน นครสวรรค์และพะเยา สำหรับสัดส่วนเงินให้สินเชื่อต่อเงินฝากอยู่ที่ร้อยละ 81.2 เพิ่มขึ้นจากร้อยละ 77.4 ระยะเดียวกันของปีก่อน

เงินฝากและสินเชื่อของสาขาธนาคารพาณิชย์ในภาคเหนือ

พันล้านบาท

พันล้านบาท	2550 ธ.ค.	2551			2552			2553		
		เม.ย.	พ.ค.	มิ.ย.	เม.ย.	พ.ค.	มิ.ย.	เม.ย.	พ.ค.	มิ.ย.
เงินฝาก	339.9	364.6	360.5	356.0	383.8	385.1	385.5	398.5	400.7	400.3
%YoY	3.4	7.1	4.5	2.8	5.3	6.8	8.3	3.8	4.0	3.8
สินเชื่อ	290.4	296.8	298.9	302.1	298.6	296.5	298.4	316.2	318.1	325.0
%YoY	5.8	7.1	7.8	7.9	0.6	-0.8	-1.2	5.9	7.3	8.9
สัดส่วน	85.5	81.4	82.9	84.9	77.8	77.0	77.4	79.3	79.4	81.2

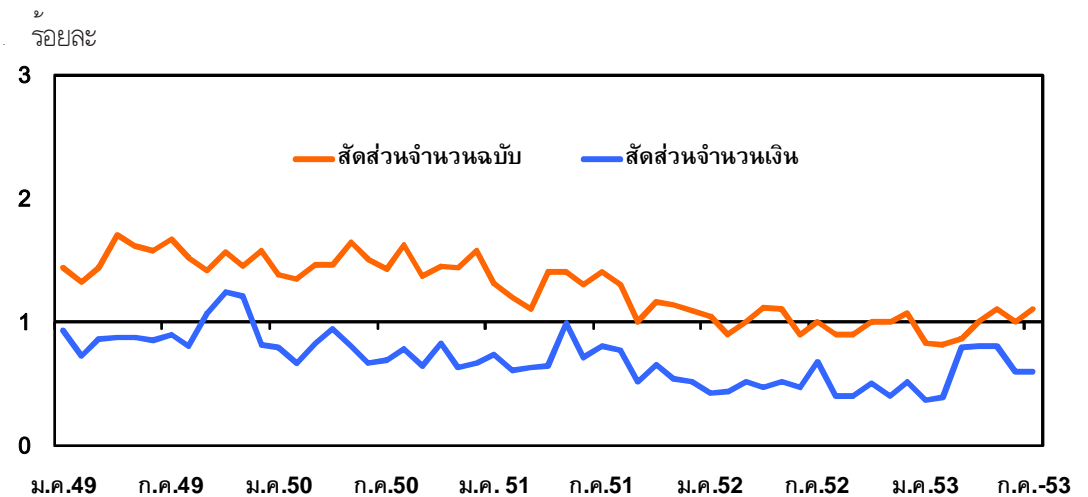
ที่มา : ธนาคารแห่งประเทศไทย

สำนักหักบัญชีในภาคเหนือ

เดือนกรกฎาคม 2553 ปริมาณการใช้เช็คผ่านสำนักหักบัญชีทั้ง 18 แห่งในภาคเหนือ มีจำนวน 247,021 ฉบับ คิดเป็นมูลค่า 44,794.7 ล้านบาท โดยปริมาณเช็คเรียกเก็บหดตัวต่อเนื่องร้อยละ 4.3 จากที่หดตัวร้อยละ 1.1 เดือนก่อน ขณะที่มูลค่าเช็คเรียกเก็บขยายตัวร้อยละ 8.1 ชะลอจากร้อยละ 12.4 เดือนก่อน ส่วนทางด้านปริมาณเช็คคืนด้วยเหตุผลไม่มีเงินมีจำนวน 2,595 ฉบับ คิดเป็นมูลค่า 255.3 ล้านบาท โดยปริมาณเช็คคืนด้วยเหตุผลไม่มีเงินขยายตัวเล็กน้อยร้อยละ 0.7 ขณะที่มูลค่าเช็คคืนด้วยเหตุผลไม่มีเงินหดตัวร้อยละ 9.6 สำหรับสัดส่วนของปริมาณเช็คคืนด้วยเหตุผลไม่มีเงินต่อปริมาณเช็คเรียกเก็บและมูลค่าเช็คคืนด้วยเหตุผลไม่มีเงินต่อมูลค่าเช็คเรียกเก็บอยู่ที่ร้อยละ 1.1 และร้อยละ 0.6 ตามลำดับ

สัดส่วนของเช็คคืนต่อเช็คเรียกเก็บ

	2009						2010				
	Year	H1	H2	Q1	Q2	Jul	Q1	Q2	May	Jun	Jul
เช็คเรียกเก็บ ปริมาณ (พันฉบับ)	3,066.1	1,535.5	1,530.6	782.0	753.5	258.2	797.4	770.7	241.6	277.7	247.0
มูลค่าเช็ค (พันล้านบาท)	515.3	249.1	266.2	129.0	120.1	41.4	141.2	133.2	40.0	50.3	44.8
เช็คคืน ปริมาณ (พันฉบับ)	30.1	15.3	14.8	7.5	7.8	2.6	6.7	8.0	2.6	2.9	2.6
มูลค่าเช็ค (ล้านบาท)	2,436.9	1,167.0	1,269.8	588.0	579.1	282.5	762.9	928.8	299.1	281.3	255.3

ที่มา : ธนาคารแห่งประเทศไทย

ตารางเครื่องชี้เศรษฐกิจสำคัญของภาคเหนือ

	หน่วย	2552	2552		2553					
			ครึ่งปีแรก	ครึ่งปีหลัง	ครึ่งปีแรก	ไตรมาส 1	ไตรมาส 2	มิ.ย.	ก.ค.	
1. ภาคเกษตร										
- ราคาพืชผลสำคัญ										
ข้าวเปลือกเจ้าหน้าปี 5%	บาท/เมตริกตัน	9,645.8	10,158.6	9,133.0	8,249.3	8,573.3	7,925.3	7,936.2	8,178.0	
		(-10.3)	(-3.4)	(-16.9)	(-18.8)	(-18.0)	(-19.6)	(-21.6)	(-20.1)	
ข้าวเปลือกเหนียวหน้าปีเมล็ดยาว	บาท/เมตริกตัน	9,217.2	7,708.7	10,725.8	12,465.8	12,465.8	-	-	-	
		(13.9)	(-18.7)	(60.2)	(61.7)	(58.2)	-	-	-	
ข้าวเปลือกเจ้าหน้าปี 14-15%	บาท/เมตริกตัน	9,772.3	10,110.6	9,433.9	8,230.9	8,523.1	7,938.7	7,945.2	8,192.5	
		(-15.7)	(-10.7)	(-20.5)	(-18.6)	(-17.0)	(-20.2)	(-23.0)	(-20.2)	
อ้อย	บาท/เมตริกตัน	1,028.3	1,028.3	982.4	1,061.5	1,059.3	1,061.5	-	-	
		(6.6)	(6.6)	(4.0)	(3.2)	(3.1)	(3.2)	-	-	
มันสำปะหลังสดคละ	บาท/กิโลกรัม	1.3	1.0	1.6	2.1	1.9	2.2	-	-	
		(-17.8)	(-50.7)	(39.4)	(106.8)	(84.3)	(131.3)	-	-	
ข้าวโพดความชื้นไม่เกิน 14%	บาท/กิโลกรัม	6.0	6.3	5.8	7.8	7.2	8.4	-	-	
		(-21.5)	(-20.8)	(-22.2)	(24.0)	(19.3)	(28.4)	-	-	
ถั่วเหลืองคละ	บาท/กิโลกรัม	14.8	15.4	14.1	14.2	14.2	14.2	-	-	
		(-14.2)	(-12.5)	(-15.9)	(-7.5)	(-4.1)	(-10.6)	-	-	
กระเทียมแห้งใหญ่คละ	บาท/กิโลกรัม	41.4	25.3	57.4	55.0	49.3	60.6	-	-	
		(103.9)	(37.8)	(158.8)	(116.8)	(108.2)	(124.4)	-	-	
หอมแดงแห้งใหญ่คละ	บาท/กิโลกรัม	14.2	14.2	-	19.3	14.5	24.1	36.2	41.0	
		(-52.5)	(-43.0)	-	(35.8)	(33.1)	(37.5)	(102.9)	-	
ลำไยคละ	บาท/กิโลกรัม	9.5	-	9.5	-	-	-	-	25.6	
		(-46.0)	-	(-46.0)	-	-	-	-	(169.5)	
ลิ้นจี่คละ	บาท/กิโลกรัม	8.8	8.8	-	13.0	-	13.0	-	-	
		(-7.5)	(-7.5)	-	(48.5)	-	(48.5)	-	-	
2. ภาคอุตสาหกรรม^R										
- ดัชนีผลผลิตอุตสาหกรรมที่ปรับฤดูกาล	ระดับ	-	-	-	-	-	164.4	172.0	155.1	
- ดัชนีผลผลิตอุตสาหกรรมที่ไม่ปรับฤดูกาล	ระดับ	134.0	99.7	168.0	152.5	156.4	148.5	164.9	155.4	
		(-12.9)	(-33.7)	(6.9)	(52.7)	(53.8)	(51.4)	(51.3)	(-5.0)	
3. ภาคบริการ										
- ภาษีมูลค่าเพิ่มประเภทโรงแรมและภัตตาคาร	ล้านบาท	332.7	177.7	154.9	195.6	117.1	77.9	20.3	19.9	
		(-11.9)	(-17.6)	(-3.5)	(10.0)	(12.2)	(6.1)	(-5.3)	(-3.9)	
- จำนวนผู้โดยสารผ่านท่าอากาศยาน	พันคน	4,052.9	1,852.0	2,200.6	2,006.9	1,190.2	816.7	246.4	319.7	
		(1.7)	(-14.8)	(21.5)	(8.3)	(17.4)	(-2.6)	(-9.0)	(-4.3)	
- การใช้ไฟฟ้าภาคบริการ	ล้านกิโลวัตต์-ชั่วโมง	316.8	153.0	163.8	173.8	79.3	94.5	29.7	n.a.	
		(4.7)	(1.5)	(8.0)	13.6	(11.2)	(15.7)	(13.6)	n.a.	
- อัตราการเข้าพัก 1/	ร้อยละ	38.0	36.8	39.2	38.5	48.7	28.7	23.7	35.8 P/	
- ราคาห้องพักเฉลี่ย 1/	บาท/ห้อง	963.8	990.9	1,072.9	1,415.2	1,630.7	1,194.4	1,318.6	1,386.8 P/	
4. ภาคการค้า^{2/}										
- ดัชนีภาคการค้า	ระดับ	152.2	140.4	156.2	170.0	166.5	173.5	176.6	177.4 P/	
		(6.2)	(-1.6)	(11.6)	(21.8)	(21.3)	(20.9)	(18.8)	(17.3)	
- หมวดยานยนต์	ระดับ	143.8	135.5	151.5	163.9	162.3	165.5	167.0	169.0	
		(2.7)	(-4.1)	(9.6)	(20.9)	(20.2)	(21.7)	(20.7)	(17.7)	
- หมวดค้าส่ง	ระดับ	172.5	159.4	176.7	197.1	185.6	208.6	218.5	212.3	
		(9.2)	(-0.4)	(14.6)	(23.6)	(24.8)	(22.6)	(17.7)	(15.9)	
- หมวดค้าปลีก	ระดับ	153.3	136.9	151.5	163.8	162.2	165.5	167.3	170.4	
		(9.5)	(1.3)	(12.7)	(19.7)	(20.7)	(18.7)	(17.1)	(17.6)	
5. การอุปโภคบริโภคภาคเอกชน										
- ภาษีมูลค่าเพิ่ม (Real Term)	ล้านบาท	8,640.3	4,520.0	4,956.0	4,947.3	2,549.2	2,389.1	760.9	748.1 P/	
		(5.9)	(3.4)	(9.6)	(9.5)	(15.6)	(3.6)	(14.1)	(18.6)	
- ปริมาณรถจักรยานยนต์จดทะเบียน	คัน	246,572	124,001	122,571	153,829	74,766	79,063	29,984	26,224	
		(-6.3)	(-7.1)	(-0.6)	(24.1)	(31.1)	(18.1)	(16.5)	(17.1)	
- ปริมาณรถยนต์จดทะเบียน	คัน	60,840.0	35,157	25,683	46,641	25,679	20,962	7,951	7,262	
		(-6.9)	(-15.2)	(7.4)	(32.7)	(32.3)	(33.3)	(39.1)	(42.4)	
- ปริมาณการใช้ไฟฟ้าเพื่อที่อยู่อาศัย	ล้านกิโลวัตต์-ชั่วโมง	3,755.4	1,860.0	1,894.0	2,150.0	924.7	1,225.8	388.4	n.a.	
		(6.2)	(4.6)	(7.7)	15.6	(9.4)	20.7	22.3	n.a.	
6. การลงทุนภาคเอกชน										
- พื้นที่ก่อสร้างอนุญาตในเขตเทศบาล	พันตารางเมตร	1,170.5	512.1	658.4	543.8	279.8	264.0	90.9	76.3	
		(-0.9)	(-10.0)	(7.6)	(6.2)	(25.6)	(-8.7)	(-22.5)	(-63.7)	
- ค่าธรรมเนียมขายและขายฝากที่ดิน	ล้านบาท	354.7	147.7	207.0	194.6	115.0	79.6	30.6	41.8	
		(-14.6)	(-37.7)	(16.0)	(31.8)	(43.9)	(17.6)	(17.4)	(59.4)	

หมายเหตุ : ตัวเลขในวงเล็บเป็นอัตราการเปลี่ยนแปลงเป็นร้อยละจากระดับเดียวกันก่อน

E/ = ข้อมูลประมาณการ, P/ = ข้อมูลเบื้องต้น, n.a. = ยังไม่มีข้อมูล, R = มีการปรับปรุงข้อมูล

1/ ฝ่ายบริหารข้อมูล ธนาคารแห่งประเทศไทย ปรับปรุงการสำรวจอัตราค่าเช่าที่พักและราคาห้องพักของโรงแรมในภาคเหนือและทั่วประเทศ โดยเพิ่มจำนวนตัวอย่าง

เพื่อให้ผลสำรวจสมบูรณ์ยิ่งขึ้น เริ่มเผยแพร่ตั้งแต่เดือนมกราคม 2553 เป็นต้นไป สำนักงานภาคเหนือจึงยุติการเผยแพร่ข้อมูลการสำรวจของสำนักงาน มาใช้ข้อมูลของฝ่ายบริหารข้อมูล โดยปรับย้อนหลังเดือนมกราคม 2553 เพื่อให้เป็นมาตรฐานเดียวกันทั้งประเทศ

2/ ภาคการค้าส่งและค้าปลีก การซ่อมแซมรถยนต์ จักรยานยนต์ ของใช้ส่วนบุคคลและของใช้ในครัวเรือน CPI (2550=100) เริ่มเผยแพร่ตั้งแต่ มกราคม 2552

3/ เป็นข้อมูลส่งออกผ่านด่านศุลกากรสำทูนที่รวมข้อมูลของผู้ส่งออกที่ทำพิธีการส่งออกโดยระบบ Paperless Customs

ภาคเหนือ

	หน่วย	2552	2552		2553				
			ครึ่งปีแรก	ครึ่งปีหลัง	ครึ่งปีแรก	ไตรมาส 1	ไตรมาส 2	มิ.ย.	ก.ค.
- การส่งเสริมการลงทุนจาก BOI (ได้รับอนุมัติ)									
จำนวน	โครงการ	60	28	32	48	20	28	13	2
เงินลงทุน	ล้านบาท	(-24.1)	(-28.2)	(-20.0)	(71.4)	(42.9)	(100.0)	(225.0)	(-50.0)
		5,902.6	3,407.5	2,495.1	14,884.6	3,311.9	11,572.7	4,566.0	58.7
		(-36.1)	(17.2)	(-60.6)	(336.8)	(285.4)	(354.1)	(2,404.1)	(-93.1)
7. การค้าต่างประเทศ ^R									
- สินค้าส่งออกผ่านด่านศุลกากร 2/									
ท่าอากาศยานเชียงใหม่	ล้านดอลลาร์ สรอ.	2,340.6	967.5	1,373.1	1,656.7	801.9	854.8	291.1	248.6
		(-16.4)	(-33.1)	(1.5)	(71.2)	(85.5)	(59.7)	(58.4)	(22.0)
ฝ่ายบริการศุลกากรท่าอากาศยานเชียงใหม่	ล้านดอลลาร์ สรอ.	1,255.3	484.0	771.3	895.2	439.4	455.8	161.5	162.6
		(-32.9)	(-50.6)	(-13.5)	(85.0)	(107.7)	(67.3)	(62.3)	(39.8)
ฝ่ายบริการศุลกากรลำพูน	ล้านดอลลาร์ สรอ.	22.2	1.7	20.5	35.6	19.8	15.9	5.5	5.0
		(-41.6)	(-93.5)	(75.9)	(1,967.8)	(3,181.0)	(1,316.7)	(4,573.9)	(2,631.0)
การค้าชายแดน	ล้านดอลลาร์ สรอ.	1,233.1	482.3	750.9	859.5	419.6	439.9	156.0	157.6
		(-32.8)	(-49.4)	(-14.7)	(78.2)	(98.9)	(62.1)	(57.0)	(35.7)
พม่า	ล้านดอลลาร์ สรอ.	1,085.3	483.5	601.8	761.5	362.5	399.0	129.6	86.0
		(17.1)	(3.8)	(30.5)	(57.5)	(64.2)	(51.8)	(53.8)	(-1.7)
จีนตอนใต้	ล้านดอลลาร์ สรอ.	94.8	35.6	59.3	38.6	13.7	24.8	14.9	11.0
		(-13.9)	(-26.2)	(-4.3)	(8.3)	(-20.3)	(35.3)	(162.4)	(31.3)
ลาว	ล้านดอลลาร์ สรอ.	75.9	34.8	41.0	64.1	29.1	34.9	10.5	9.4
		(27.3)	(30.4)	(24.8)	(83.9)	(83.5)	(84.2)	(52.9)	(81.2)
- สินค้านำเข้าผ่านด่านศุลกากร	ล้านดอลลาร์ สรอ.	1,233.7	461.5	692.9	651.6	321.2	330.4	115.0	126.7
ท่าอากาศยานเชียงใหม่	ล้านดอลลาร์ สรอ.	(-24.2)	(-47.3)	(-7.9)	(41.2)	(69.0)	(21.7)	(21.5)	(24.6)
ฝ่ายบริการศุลกากรท่าอากาศยานเชียงใหม่	ล้านดอลลาร์ สรอ.	1,111.5	405.0	627.0	594.9	293.4	301.5	104.5	114.1
		(-26.6)	(-51.1)	(-8.5)	(46.9)	(79.2)	(24.9)	(24.9)	(24.3)
ฝ่ายบริการศุลกากรลำพูน	ล้านดอลลาร์ สรอ.	205.3	101.6	103.9	33.0	18.3	14.7	5.1	5.1
		(-23.5)	(-15.3)	(-30.0)	(-67.5)	(-43.8)	(-78.7)	(-72.6)	(-76.1)
การค้าชายแดน	ล้านดอลลาร์ สรอ.	906.1	303.5	523.2	561.9	275.0	286.8	99.4	109.0
		(-27.2)	(-57.1)	(-2.6)	(85.1)	(109.8)	(66.4)	(53.0)	(54.5)
พม่า	ล้านดอลลาร์ สรอ.	122.3	56.4	65.9	56.7	27.8	28.9	10.4	12.6
		(7.0)	(19.5)	(-1.9)	(0.4)	(5.7)	(-4.1)	(-4.7)	(26.9)
จีนตอนใต้	ล้านดอลลาร์ สรอ.	50.3	35.2	15.1	24.9	11.5	13.5	4.7	5.4
		(-0.2)	(59.1)	(-46.6)	(-29.1)	(-30.9)	(-27.4)	(-20.8)	(60.9)
ลาว	ล้านดอลลาร์ สรอ.	36.5	7.5	29.0	4.7	2.6	2.2	1.0	1.5
		(-9.8)	(-40.4)	(4.0)	(-36.7)	(-32.6)	(-41.0)	(-52.5)	(-44.9)
- ดุลการค้า	ล้านดอลลาร์ สรอ.	35.6	13.8	21.8	27.0	13.7	13.3	4.7	5.7
		(51.1)	(9.7)	(98.5)	(96.2)	(134.9)	(67.6)	(66.2)	(48.2)
8. ราคาสินค้า									
- ดัชนีราคาผู้บริโภคทั่วไป	ร้อยละ	-1.1	-1.7	-0.5	4.1	4.5	3.7	3.6	3.8
หมวดอาหาร	ร้อยละ	5.1	8.5	2.0	6.2	6.3	6.1	7.4	8.0
หมวดอื่นที่มีโชอาหาร	ร้อยละ	-5.6	-8.4	-2.6	2.9	3.5	2.2	1.4	1.4
- ดัชนีราคาผู้บริโภคพื้นฐาน	ร้อยละ	0.5	1.4	-0.4	0.3	0.0	0.6	0.9	0.9
9. ภาคการเงิน									
- เงินฝากธนาคารพาณิชย์	พันล้านบาท	392.0	385.5	392.0	400.3	398.9	400.3	400.3	394.4
		(4.4)	(8.3)	(4.4)	(3.8)	(4.5)	(3.8)	(3.8)	(4.3)
- สินเชื่อธนาคารพาณิชย์	พันล้านบาท	309.7	298.4	309.7	324.5	316.7	324.5	324.5	326.5
		(1.3)	(-1.2)	(1.3)	(8.9)	(5.1)	(8.9)	(8.9)	(10.4)
- สัดส่วนสินเชื่อต่อเงินฝาก	ร้อยละ	79.0	77.4	79.0	81.2	79.4	81.2	81.2	82.8

หมายเหตุ : ตัวเลขในวงเล็บเป็นอัตราการเปลี่ยนแปลงเป็นร้อยละจากระยะเดียวกันปีก่อน
E/ = ข้อมูลประมาณการ, P/ = ข้อมูลเบื้องต้น , n.a. = ยังไม่มีข้อมูล, R = มีการปรับปรุงข้อมูล

รายงานสถานการณ์ข้าวไทย เดือนกรกฎาคม 2553

บทสรุป

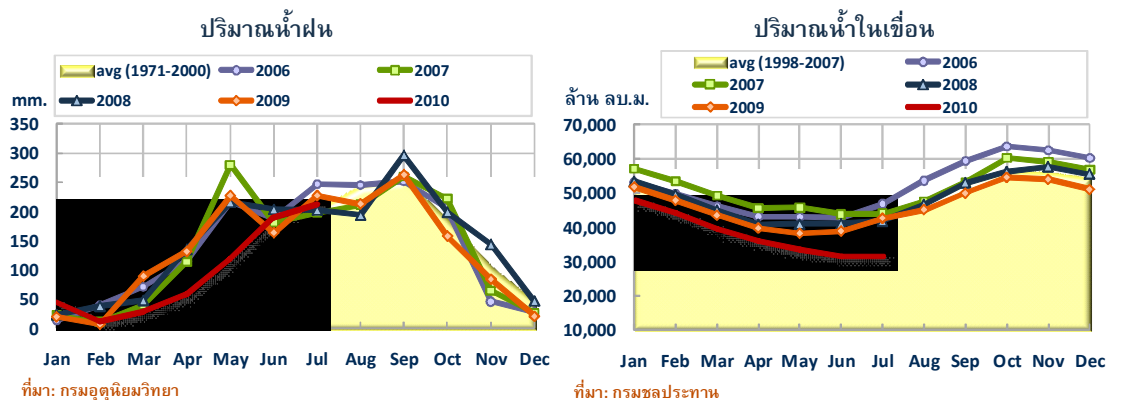
เดือนกรกฎาคม 2553 สถานการณ์ภัยแล้งคลี่คลายจากปริมาณน้ำฝนที่เพิ่มขึ้นต่อเนื่องจากเดือนก่อน ส่งผลให้เกษตรกรบางพื้นที่เริ่มเพาะปลูกข้าวนาปี ฤดูการผลิต 2553/54 แล้ว ทางด้านราคาข้าวเปลือกเจ้าภายในประเทศ เพิ่มขึ้นจากเดือนก่อนเล็กน้อยตามฤดูกาล แต่ลดลงเมื่อเทียบกับระยะเดียวกันปีก่อนตามความต้องการส่งออกที่ลดลง ทางด้านราคาส่งออกข้าวขาวไทยอ่อนตัวลงจากเดือนก่อนและระยะเดียวกันปีก่อน เป็นผลจากผู้ซื้อในต่างประเทศชะลอการสั่งซื้อทั้งข้าวไทยและเวียดนาม หรือซื้อเท่าที่จำเป็น เพื่อรอซื้อในราคาที่ต่ำลง หลังทางการไทยระบายนข้าวในสต็อกทางการออกสู่ตลาดในปริมาณมาก ทั้งนี้คาดว่า คำสั่งซื้อข้าวไทยในเดือนหน้าจะเพิ่มขึ้น ตามความต้องการของกลุ่มลูกค้าจากตะวันออกกลางเพื่อส่งมอบให้ทันบริโภคนในช่วงที่ออกจากการถือศีลอดในช่วงครึ่งหลังของเดือนกันยายน 2553

แนวโน้มปี 2553 คาดว่าราคาข้าวไทยมีแนวโน้มลดลงจากปีก่อน เนื่องจากสต็อกข้าวของไทยอยู่ในระดับสูง แม้จะมีแผนระบายไปบางส่วน ซึ่งผู้ซื้อข้าวไทยในต่างประเทศติดตามสถานการณ์ใกล้ชิด อีกทั้งผลผลิตข้าวนาปีของไทย คาดว่าจะลดลงไม่มากประกอบกับหลายประเทศได้ลாரองข้าวไว้ในระดับหนึ่งแล้ว

1. การผลิตและการค้าข้าวไทยเดือน กรกฎาคม 2553

1.1 การผลิตข้าวไทย

ในเดือนกรกฎาคม 2553 สถานการณ์ภัยแล้งเริ่มคลี่คลายเป็นลำดับ จากปริมาณน้ำฝน ณ สิ้นเดือนกรกฎาคม 2553 ปรับตัวดีขึ้นจากเดือนก่อนและระยะเดียวกันปีก่อน ทางการจึงได้ทำหนังสือแจ้งไปยังจังหวัดต่างๆ ให้เกษตรกรเริ่มทำนาได้ ตั้งแต่กลางเดือนที่ผ่านมา ทำให้เกษตรกรบางส่วนเช่นในภาคกลางลุ่มเจ้าพระยาเริ่มทยอยทำการเพาะปลูกข้าวนาปี ปีการผลิต 2553/54 แล้ว ทั้งนี้ การเริ่มเพาะปลูกในระยะที่ล่าออกไปนั้นนอกจากจะทำให้ข้าวเปลือกออกสู่ตลาดช้ากว่าปีก่อนแล้ว อาจจะทำให้ผลผลิตเฉลี่ยต่อไร่ลดลงจากข้าวสลับไปบ้างจากอุณหภูมิต่างที่แตกต่างไปจากการปลูกตามฤดูกาลปกติ

แต่อย่างไรก็ตาม จากก่อนหน้าที่มีปริมาณน้ำในเขื่อนที่เหลือน้อยมาก ประกอบกับปริมาณน้ำไหลเข้าเขื่อนยังมีน้อย ส่งผลให้ปริมาณน้ำในเขื่อนทั้งประเทศยังอยู่ในระดับต่ำ คือเหลือน้ำใช้ได้เพียง 8,279 ล้านลูกบาศก์เมตร หรือร้อยละ 12 ของปริมาณกักเก็บ ซึ่งอาจส่งผลกระทบต่อการผลิตข้าวนาปีในฤดูการต่อไป เนื่องจากการเพาะปลูกอาศัยน้ำจากชลประทานเป็นหลัก

อนึ่ง เมื่อสิ้นเดือนมิถุนายน 2553 กระทรวงเกษตรและสหกรณ์ ได้ปรับลดผลผลิตข้าวเปลือกนาปรัง จากที่คาดการณ์ไว้เมื่อเดือนมีนาคม 2553 จำนวน 8.386 ล้านตัน เหลือ 8.209 ล้านตัน หรือลดลงจากปีก่อนร้อยละ 2.4 เนื่องจากปัญหาการระบาดของเพลี้ยกระโดดสีน้ำตาลที่กลับมาระบาด และบางพื้นที่ได้รับความเสียหายจากภัยแล้ง

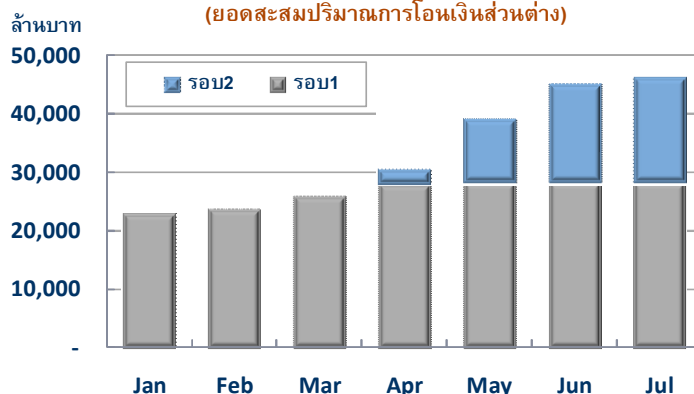
1.2 ราคาข้าวเปลือกภายในประเทศ

เดือนกรกฎาคม 2553 ราคาข้าวเปลือกภายในประเทศ สะท้อนจากราคาที่เกษตรกรขายได้ ณ ไร่นา ราคาข้าวเปลือกเจ้านาปรังความชื้น 14-15% สูงขึ้นจากเดือนก่อนตามฤดูกาลในช่วงปลายฤดูผลผลิตออกสู่ตลาด แต่เมื่อเทียบกับระยะเดียวกันปีก่อนลดลงร้อยละ 19.4 เหลือ 8,189 บาท ตามความต้องการส่งออกที่ลดลง จากราคาข้าวเปลือกเจ้านาปรังภายในประเทศ ที่ลดลงมากส่งผลให้ในช่วงกลางเดือนทางการออกมาตรการเสริมเพื่อรักษาเสถียรภาพด้านราคาเพิ่มเติม คือ โครงการแลกข้าวสารในสต็อกของรัฐบาล โดยกำหนดให้โรงสีที่เข้าโครงการรับซื้อข้าวเปลือกนาปรังปีการผลิต 2553 (สีได้ข้าวสาร 5%) จากเกษตรกร ในราคาที่สูงกว่าราคาอ้างอิงในขณะนั้น 300 บาทต่อตัน จะสามารถนำข้าวสารใหม่ไปแลกข้าวสารเก่าในสต็อก (รุ่นนาปรังปี 2551 จำนวน 215,000 ตัน) ในสัดส่วนข้าวเปลือก 2 ส่วน แลกได้ ข้าวสาร 1 ส่วน ตั้งแต่วันที่ 15 กรกฎาคม 2553 ที่ผ่านมา

สำหรับราคาข้าวเปลือกหอมมะลิและข้าวเหนียวซึ่งส่วนใหญ่เป็นผลผลิตของฤดูการผลิตนาปีรุ่นก่อนที่ถูกสต็อกไว้ และเหลือไม่มาก ราคาสูงขึ้นจากเดือนก่อนและระยะเดียวกันปีก่อน คือร้อยละ 4.4 และ 96.9 ตามลำดับตามความต้องการจากต่างประเทศ โดยเฉพาะราคาข้าวเปลือกเหนียวที่สูงขึ้นต่อเนื่อง และสูงมากเป็นประวัติการณ์ในเดือนนี้ คือเฉลี่ยตันละ 14,079 บาท ส่งผลให้ความต้องการเมล็ดพันธุ์ข้าวเหนียวเพิ่มขึ้นมาก และเริ่มประสบปัญหาขาดแคลน ส่งผลให้คาดว่าจะการผลิตต่อไปหรือรุ่นหน้า ปีการผลิต 2553/54 ผลผลิตข้าวเหนียวจะเพิ่มขึ้นจากช่วงเดียวกันปีก่อน

ทางด้านความคืบหน้าโครงการประกันรายได้เกษตรกรผู้ปลูกข้าว ถึงวันที่ 28 กรกฎาคม 2553 ทางการได้โอนเงินส่วนต่างให้เกษตรกรแล้ว 4.2 ล้านครัวเรือน จำนวน 46,407.7 ล้านบาท เพิ่มขึ้นจากเดือนก่อนร้อยละ 2.5 ซึ่งมีสวนช่วยชดเชยรายได้ให้แก่เกษตรกรที่ขายผลผลิตได้ในราคาที่ลดลงเมื่อเทียบกับช่วงเดียวกันปีก่อน

ผลการดำเนินงานโครงการประกันรายได้เกษตรกรผู้ปลูกข้าว
(ยอดสะสมปริมาณการโอนเงินส่วนต่าง)

ที่มา: ธนาคารเพื่อการเกษตรและสหกรณ์การเกษตร

โครงการประกันรายได้สำหรับการผลิตรอบใหม่ หรือ ฤดูนาปี ปีการผลิต 2553/54 อยู่ระหว่างขั้นตอนการขึ้นทะเบียนเกษตรกรผู้ปลูกข้าว (1 มิถุนายน - 30 พฤศจิกายน 2553) ณ สำนักงานเกษตรจังหวัดสำหรับด้านราคาประกันอยู่ระหว่างการพิจารณายังไม่ได้ออกยุติ

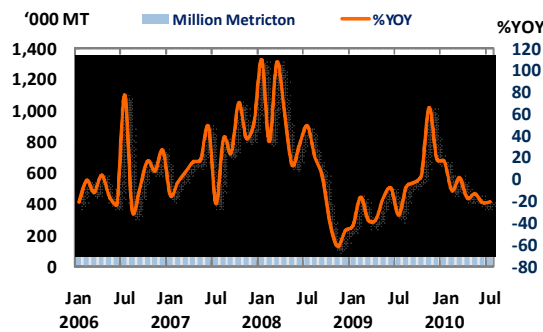
1.3 สถานการณ์การส่งออกข้าวไทย

หลังจากปริมาณการส่งออกข้าวไทยในช่วงครึ่งแรกของปี 2553 ต่ำกว่าที่คาดการณ์ ส่งผลให้ กระทรวงพาณิชย์ ปรับลดเป้าหมายการส่งออกข้าวไทย ปี 2553 จาก 9.5 ล้านตันข้าวสาร เหลือ 9.0 ล้านตันข้าวสาร มูลค่าประมาณ 4,950 ล้านดอลลาร์ สรอ. เทียบกับปีก่อนที่ 8.6 ล้านตัน มูลค่า 5,046.3 ล้านดอลลาร์ สรอ.

โดย เดือนกรกฎาคม 2553 ปริมาณการส่งออกข้าวไทย มีปริมาณ 530,884 ตัน มูลค่า 9,753.6 ล้านบาท ลดลงร้อยละ 19.9 และร้อยละ 29.0 ตามลำดับ ลดลงมากโดยเฉพาะข้าวขาว ตามการชะลอคำสั่งซื้อหรือซื้อเท่าที่จำเป็นของผู้นำเข้าข้าวไทยจากต่างประเทศ ส่วนหนึ่งเนื่องจาก ผู้ซื้อในต่างประเทศคาดว่าราคาข้าวไทยอาจลดลงอีก จากแผนการระบายข้าวในสต็อกของทางการไทยชนิดข้าวขาวเพื่อส่งออก ปริมาณ 2-2.5 ล้านตัน ข้าวเปลือก (จากข้าวขาวทั้งหมด 4.5 ล้านตัน) ส่วนสต็อกข้าวขาวที่เหลือเบื้องต้นทางการเห็นควรเก็บสำรองไว้ หากผลผลิตภายในประเทศได้รับความเสียหายจากภัยธรรมชาติที่เฝ้าระวังการเกิด สำหรับข้าวในสต็อกชนิดข้าวหอมปทุม ข้าวหอมจังหวัด และข้าวเหนียว จะจำหน่ายภายในประเทศเนื่องจากเป็นข้าวเก่าที่คนในประเทศนิยมบริโภค ทั้งนี้กำหนดการระบายข้าวในสต็อกยังไม่ชัดเจน

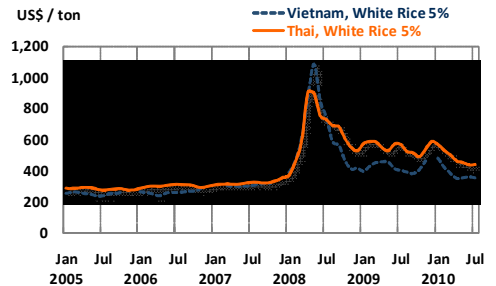
แต่อย่างไรก็ตาม คาดว่า ความต้องการส่งออกข้าวในเดือนหน้าจะเพิ่มขึ้นจากเดือนนี้ จากความต้องการของกลุ่มลูกค้าจากตะวันออกกลาง เช่น โฉเรียและอิรัก (ข้าวคุณภาพดี) เพื่อส่งมอบให้ทันความต้องการบริโภคในช่วงที่ออกจากถือศีลอดในช่วงครึ่งหลังของเดือนกันยายน (ช่วงเดือนรอมฎอน คือตั้งแต่กลางเดือนสิงหาคมถึงกันยายน)

Rice Export of Thai

Source : กรมศุลกากร

Thailand and Vietnam Price quotes

Sources : United States Department of Agriculture (USDA) and World Bank

ทางด้าน ราคาส่งออกข้าวขาวไทย F.O.B Bangkok เดือนกรกฎาคม 2553 อ่อนตัวลงจากเดือนก่อน และระยะเดียวกันปีก่อน ตามความต้องการส่งออก โดยข้าวขาว 5% เฉลี่ยตันละ 438 ดอลลาร์ สรอ. ลดลงจากเดือนก่อนที่เฉลี่ยตันละ 445 ดอลลาร์ สรอ. และลดลงเมื่อเทียบกับระยะเดียวกันปีก่อนร้อยละ 21.3 ทางด้านราคาข้าวหอมมะลิ ชะลอตัวจากที่เพิ่มขึ้นร้อยละ 5.3 เดือนก่อน เหลือเพิ่มขึ้นร้อยละ 4.4 สำหรับข้าวเหนียวคงขยายตัวต่อเนื่องจากเดือนก่อนและอยู่ในระดับสูงเป็นประวัติการณ์ คือเฉลี่ยตันละ 931 ดอลลาร์ สรอ. ตามความต้องการส่งออกที่มีต่อเนื่อง ขณะที่ปริมาณผลผลิตมีไม่มากเนื่องจากเกษตรกรบางส่วนหันไปปลูกข้าวหอมมะลิที่ให้ผลตอบแทนสูงกว่าแทน¹

¹ปี 2550-2552 ปริมาณการส่งออกข้าวหอมมะลิและข้าวเหนียวเฉลี่ย มีสัดส่วนคิดเป็นร้อยละ 29.6 และร้อยละ 3.2 ของปริมาณการส่งออกข้าวไทยทั้งหมด (ที่มา : กรมศุลกากร คำนวณโดย ส่วนเศรษฐกิจภาค สำนักงานภาคเหนือ)

2. แนวโน้มสถานการณ์การผลิตและการบริโภคข้าวโลกและไทยปี 2553

2.1 แนวโน้มสถานการณ์การผลิตและราคาข้าวโลก ปี 2552/53

เดือนกรกฎาคม 2553 กระทรวงเกษตรสหรัฐฯ คงประมาณการผลิตและการค้าข้าวโลกปี 2552/53 เท่ากับเดือนก่อน คือคาดว่า ปริมาณผลผลิตข้าวโลก มีจำนวน 440.6 ล้านตัน ลดลงจากปีก่อนร้อยละ 1.7 ส่งผลให้ การค้าข้าวโลก มีแนวโน้มเพิ่มขึ้นจากปีก่อนร้อยละ 2.4 เป็น 29.8 ล้านตัน สำหรับ สต็อกปลายปี คาดว่ายังอยู่ในระดับต่ำเหลือ 89.4 ล้านตัน ตามผลผลิตข้าวที่ลดลง

ตารางที่ 2 บัญชีสมดุลข้าวโลก (หน่วย: ล้านตันข้าวสาร)

	2549/50	2550/51	2551/52	2552/53E			
				Mar	Jun	Jul	%YOY_Jun
ผลผลิต	420.3	433.6	448.0	440.3	440.6	440.6	-1.7
บริโภค	418.0	426.2	437.6	440.6	441.8	442.0	1.0
การค้า	31.9	29.7	29.1	30.4	29.8	29.8	2.4
สต็อกปลายปี	74.9	80.5	90.9	90.9	89.6	89.4	-1.7

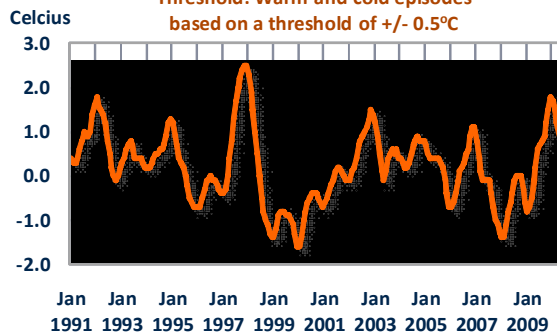
Note: E = Estimate / Source: USDA

2.2 แนวโน้มการผลิตข้าวเปลือกของไทย ปี 2553

สำนักงานเศรษฐกิจการเกษตร กระทรวงเกษตรและสหกรณ์ (ผลพยากรณ์เดือนมิถุนายน 2553) คาดว่าผลผลิตข้าวเปลือกในปีการผลิต 2553/54 จะมีปริมาณ 23.0 ล้านตัน ลดลงจากปีก่อนไม่มากคือลดลงร้อยละ 0.9 เนื่องจากคาดว่าสถานการณ์ภัยแล้งจะคลี่คลายในช่วงครึ่งหลังของปี ประกอบกับ จากการคาดการณ์อุณหภูมิที่ทะเลบริเวณตอนกลางของมหาสมุทรแปซิฟิกเขตศูนย์สูตร² เดือนมิถุนายน 2553 พบว่า อุณหภูมิผิวน้ำทะเลลดลงจากเดือนก่อนและอยู่ในต่ำกว่า 0.2 องศาเซลเซียส ต่ำกว่าค่าปกติ (0.5 องศาเซลเซียส) ซึ่งสะท้อนว่า ปรากฏการณ์เอลนีโญ (ภัยแล้ง) เริ่มคลี่คลาย ปริมาณน้ำฝนจะเพิ่มมากขึ้น แต่จะทำให้ผลผลิตข้าวในปีนี้ออกสู่ตลาดช้ากว่าปกติ เนื่องจากเกษตรกรเลื่อนการเพาะปลูกออกไปเพื่อรอฝน

Oceanic Niño Index (ONI)

Threshold: Warm and cold episodes based on a threshold of +/- 0.5°C

Source: National Oceanic Atmospheric Administration (NOAA)

²ONI เป็นดัชนีวัดอุณหภูมิที่ผิวน้ำทะเลในมหาสมุทรแปซิฟิก โดยระดับปกติคือค่าระหว่าง (-0.5 , +0.5)

☺ หากอุณหภูมิมากกว่าหรือร้อนกว่า 0.5 ติดต่อกัน 5 period จะเกิดปรากฏการณ์เอลนีโญ (El Nino) หรือ เกิดภาวะแล้งในเอเชียใต้

☹ หากอุณหภูมิต่ำกว่า 0.5 ติดต่อกัน 5 period จะเกิดปรากฏการณ์ลานีญา (La Nina) หรือ เกิดฝนมากในเอเชียใต้

หยวน : สกุลเงินใหม่ในภูมิภาค¹

1. บทนำ

ปัจจุบันจีนเป็นประเทศที่มีบทบาทสำคัญในเวทีเศรษฐกิจโลกและมีแนวโน้มที่จะทวีความสำคัญในทศวรรษข้างหน้า จะเห็นได้ว่าจีนมีการเชื่อมโยงด้านการค้า การลงทุนและการเงินกับภูมิภาคอื่นทั่วโลกมากขึ้นอย่างมีนัยสำคัญ การตัดสินใจดำเนินนโยบายใด ๆ ก็ตามของจีนย่อมได้รับความสนใจจากทั่วโลกอย่างต่อเนื่อง ดังเช่นนโยบายที่จีนต้องการส่งเสริมให้มีการใช้เงินหยวนเพื่อชำระค่าสินค้าระหว่างประเทศ (รายละเอียดในบทความเรื่อง "ความคืบหน้าการใช้เงินสกุลหยวนชำระเงินเพื่อการค้า") แม้เริ่มแรกจะเป็นเพียงโครงการนำร่องระหว่างจีนกับฮ่องกง มาเก๊า รวมถึงประเทศในกลุ่มอาเซียน 10 ประเทศ แต่จีนก็ได้ผ่อนคลายเป็นและขยายขอบเขตการใช้เงินหยวนมากขึ้นตามลำดับในหลายมิติ จากนโยบายดังกล่าวทั่วโลกต่างมองว่า จีนเริ่มส่งสัญญาณว่าต้องการที่จะเพิ่มบทบาทด้านการเงินในเวทีโลกมากขึ้น โดยมุ่งหวังให้เงินหยวนเป็นอีกหนึ่งสกุลสากลของโลกในอนาคตอันใกล้ (International Currency) แม้ว่าปัจจุบันยังมีอีกหลายเงื่อนไขภายในที่จีนจะต้องปรับเปลี่ยนเพื่อให้เงินหยวนเป็นที่ยอมรับของนานาประเทศ จนถูกนำไปใช้ในทางการค้าและการลงทุนอย่างแพร่หลายก็ตาม

บทความนี้จึงต้องการสร้างความเข้าใจเบื้องต้นต่อบทบาทของเงินหยวนในปัจจุบันและความเป็นไปได้ที่เงินหยวนจะเป็นสกุลเงินสากล ตลอดจนนัยสำคัญที่มีต่อไทยในการรองรับบทบาทของเงินหยวนที่มีแนวโน้มเพิ่มมากขึ้นในเวทีโลก

2. กรอบทฤษฎีว่าด้วยการเป็นสกุลเงินสากล

โดยทั่วไปเงินสกุลสากล (International Currency) หมายถึง สกุลเงินที่ถูกใช้กันอย่างแพร่หลายนอกประเทศเจ้าของเงินสกุลนั้น แม้ยังไม่มีการให้คำนิยามอย่างชัดเจน แต่เป็นที่ยอมรับว่า International Currency ควรทำหน้าที่ของเงินตามหลักทฤษฎีเศรษฐศาสตร์ ซึ่งไม่ใช่เฉพาะภายในประเทศแต่สามารถขยายขอบเขตการทำหน้าที่ของเงินในระดับสากลด้วย จะเห็นได้จากการศึกษาของ Chinn and Frankel (2005) ได้พยายามอธิบายคำว่า International Currency ในแง่ของผู้ใช้ (ตารางที่ 1) โดยเงินสกุลที่จะเป็นเงินสกุลสากลนั้น หากพิจารณาในฐานะที่เป็นหน่วยวัดมูลค่า (Unit of Account) ภาครัฐต้องสามารถนำไปใช้เป็นสกุลอ้างอิงในการกำหนดอัตราแลกเปลี่ยนได้ ส่วนภาคเอกชนก็ใช้เงินสกุลดังกล่าวในการกำหนดราคาสินค้านำเข้าส่งออก และในฐานะที่เป็นเครื่องรักษามูลค่า (Store of Unit) ภาครัฐสามารถนำไปใช้เป็นเงินสำรองทางการโดยไม่มีข้อจำกัดใดๆ ขณะที่ภาคเอกชนก็สามารถเข้าไปลงทุนในสินทรัพย์ที่เป็นสกุลเงินนั้นได้หรือใช้เป็นแหล่งเงินทุน (Source of Financing) นอกจากนี้ เงินในฐานะที่เป็นสื่อกลางการแลกเปลี่ยน (Medium of Exchange) ภาครัฐสามารถนำสกุลเงินนั้นไปใช้ในการแทรกแซงค่าเงิน ขณะที่ภาคเอกชนก็ใช้เป็นสกุลเงินที่ชำระค่าสินค้าหรือเป็นสกุลเงินหลักในการแลกเปลี่ยนเงินตราต่างประเทศได้

¹บทความนี้เป็นข้อคิดเห็นส่วนบุคคล จึงไม่จำเป็นต้องสอดคล้องกับข้อคิดเห็นของธนาคารแห่งประเทศไทย

ตารางที่ 1 หน้าที่ของ International Currency

หน้าที่	ภาครัฐ	ภาคเอกชน
หน่วยวัดมูลค่า	ใช้อ้างอิงในการกำหนดอัตราแลกเปลี่ยน(Anchor for pegging local currency)	กำหนดราคาสินค้าธุรกรรมการเงินส่งออก (Invoicing Trade and Financial Transaction)
เครื่องรักษามูลค่า	เงินสำรองระหว่างประเทศ (International Reserve)	การถือครองทรัพย์สินทางการเงิน (Financial Assets Holdings)
สื่อกลางการแลกเปลี่ยน	การแทรกแซง (Vehicle currency for foreign exchange Intervention)	สกุลหลักในการทำธุรกรรมระหว่างประเทศ (Denominating Trade and Financial Transaction)

ที่มา Chinn and Frankel (2005)

นอกจากการที่เงินสกุลนั้นจะสามารถทำหน้าที่ของเงินสากลตามหลักทฤษฎีแล้วการที่เงินสกุลใดสกุลหนึ่งจะกลายเป็น International currency และได้รับความนิยมใช้กันอย่างแพร่หลาย ดังเช่น เงินสกุลดอลลาร์สหรัฐ สกกุลเยน สกกุลปอนด์สเตอร์ลิง สกกุลยูโร แรงแปลักตันหรือปัจจัยที่สำคัญส่วนใหญ่จะมาจากการขับเคลื่อนโดยปัจจัยพื้นฐานทางเศรษฐกิจหรือกลไกตลาด (Market Forces) ขณะที่นโยบายภาครัฐ (Government Forces) อาจจะมีบทบาทน้อยกว่า โดยปัจจัยพื้นฐานทางเศรษฐกิจที่สนับสนุนให้สกุลเงินใดสกุลเงินหนึ่งได้รับการยอมรับเป็นเงินสกุลหลักของโลก² คือ

1) ขนาดเศรษฐกิจ (Size of the economy) ซึ่งหากประเทศเจ้าของสกุลเงินสากลมีขนาดเศรษฐกิจที่ใหญ่ มีสัดส่วนการค้าระหว่างประเทศสูง รวมถึงอัตราการเติบโตทางเศรษฐกิจที่มีเสถียรภาพก็จะทำให้ทั่วโลกยอมรับและมั่นใจในการใช้เงินสกุลเงินของประเทศดังกล่าว

2) ระดับการเปิดของประเทศไทย (Degree of Openness) ซึ่งมีความสัมพันธ์โดยตรงกับปริมาณธุรกรรมระหว่างประเทศ หากประเทศใดมีระดับการเปิดประเทศสูงก็จะมีแนวโน้มทำให้อุปสงค์ต่อสกุลเงินประเทศดังกล่าวเพิ่มขึ้นตาม

3) เสถียรภาพด้านค่าเงิน (Currency Stability) ซึ่งรวมถึงการมีอัตราแลกเปลี่ยนที่มีเสถียรภาพและมีเงินเฟ้อในระดับต่ำ ซึ่งหากประเทศใดมีค่าเงินผันผวนหรือมีเงินเฟ้อที่สูง ทำให้อำนาจซื้อของผู้ถือเงินสกุลนั้นลดลง ความต้องการถือเงินสกุลดังกล่าวลดลงเช่นกัน

4) ระดับการพัฒนาตลาดเงิน (Financial Market Development) ซึ่งประเทศเจ้าของเงินสกุลสากลต้องมีตลาดเงินและตลาดทุนที่มีความกว้างและลึกเพียงพอที่ทำให้ต้นทุนการทำธุรกรรมการเงินต่ำ

5) ผลกระทบภายนอก (Network Externality) ซึ่งหมายถึงการที่มีคนใช้เงินตราสกุลใดสกุลหนึ่งเพิ่มขึ้นมาก จะทำให้คุณค่าของเงินสกุลนั้นเพิ่มขึ้นด้วย

ซึ่งเงื่อนไขทั้งหมดข้างต้นเมื่อประกอบเข้าด้วยกันก็จะทำให้มีความต้องการถือเงินสกุลดังกล่าวมากเพียงพอที่จะทำให้สกุลเงินนั้น ๆ มีอัตราการหมุนเวียนสูงและมีสภาพคล่องในตลาดมากส่งผลทำให้มีต้นทุนการทำธุรกรรมทางการเงินต่ำ ทั่วโลกเกิดความมั่นใจและยอมรับที่จะใช้เป็นสื่อกลางการทำธุรกรรมการค้าและการลงทุนระหว่างประเทศและกลายเป็นสกุลหลักของโลกในที่สุด

²Chen, Peng and Shu 2009, Talvas & Ozeki 1992, Lim 2006

3. บทบาทของเงินหยวนในปัจจุบันและความเป็นไปได้ในการเป็นเงินสกุลสากล

สำหรับบทบาทของเงินหยวนในมิติหน้าที่ของเงิน พบว่าภาครัฐเริ่มผลักดันให้เงินหยวนมีบทบาทเพิ่มขึ้นในการเป็นสื่อกลางการแลกเปลี่ยน โดยรัฐบาลจีนได้เริ่มจัดทำกรอบข้อตกลงทวิภาคีกับประเทศต่าง ๆ (Bilateral Swap Arrangements: BSAs) ภายใต้กรอบ Chiang Mai Initiative ในช่วงที่เกิดวิกฤตเศรษฐกิจปี 2540 สำหรับในส่วนของภาคเอกชน เงินหยวนถูกใช้เป็นสื่อกลางในการชำระค่าสินค้าระหว่างประเทศมาเป็นระยะเวลามากกว่า 10 ปี แต่อยู่ในวงจำกัดเฉพาะการค้าชายแดนระหว่างจีนกับประเทศเพื่อนบ้าน³ โดยเฉพาะกลุ่มประเทศในอนุภูมิภาค ลุ่มแม่น้ำโขง เช่น สหภาพพม่า เวียดนามและลาว เนื่องจากประเทศกลุ่มนี้มีระดับการพัฒนาเศรษฐกิจไม่สูงนัก ประสบปัญหาการขาดดุลการค้าโดยตลอดทำให้ขาดแคลนเงินตราต่างประเทศ ประกอบกับค่าเงินไม่มีเสถียรภาพ ลิ่งต่าง ๆ เหล่านี้จึงเป็นปัจจัยขับเคลื่อนให้เงินหยวนกลายเป็นเงินสกุลหลักในการชำระค่าสินค้าระหว่างกัน⁴

ส่วนการค้าระหว่างไทยกับจีน หากเป็นการค้าระหว่างประเทศยังคงใช้เงินสกุลดอลลาร์ สรอ. เป็นหลัก แต่ในส่วนของการค้าชายแดนระหว่างไทยกับจีนตอนใต้ (ซึ่งมีสัดส่วนเล็กน้อยมากเมื่อเทียบกับการค้าระหว่างประเทศไทย-จีนทั้งหมด) ส่วนใหญ่จะชำระค่าสินค้าด้วยเงินสกุลบาท-หยวนไม่ผ่านระบบธนาคารพาณิชย์ เนื่องจากมีต้นทุนต่ำ และค่อนข้างสะดวกรวดเร็ว แม้ปัจจุบันทางการจีนจะอนุญาตให้เงินหยวนสามารถใช้ในการกำหนดราคาและชำระค่าสินค้าระหว่างจีนกับประเทศคู่ค้าได้ในขอบเขตที่กว้างขึ้น แต่ก็อยู่ในระยะเริ่มต้นและยังมีปัญหาในทางปฏิบัติหลายประการ เช่น การที่จีนยังไม่เปิดเสรีเงินหยวนอย่างเต็มที่ ทำให้ตลาดเงินหยวนค่อนข้างแคบ มีสภาพคล่องต่ำ ต้นทุนการทำธุรกรรมยังสูง หรือเครื่องมือทางการเงินในตลาดยังไม่เพียงพอทำให้เกิดปัญหาในการบริหารสภาพคล่องของสถาบันการเงินต่างประเทศที่เปิดบัญชีไว้กับธนาคารพาณิชย์จีน แม้ว่าจีนได้ส่งเสริมให้มีการจัดทำข้อตกลงทวิภาคีแลกเปลี่ยนสกุลเงินระหว่างประเทศต่างๆ เพื่อส่งเสริมการใช้เงินหยวนชำระเงินเพื่อการค้าแทนดอลลาร์ สรอ. แต่ในทางปฏิบัติก็ยังไม่ปรากฏธุรกรรมใด ๆ ภายใต้กรอบข้อตกลงดังกล่าว ทำให้บทบาทเงินหยวนตามคำนิยามหน้าที่ของเงินยังถูกจำกัดให้ทำหน้าที่ได้เพียงระดับหนึ่งในกรอบของภูมิภาค (Regional Currency)

แต่หากพิจารณาจากปัจจัยพื้นฐานทางเศรษฐกิจตามที่ได้กล่าวมาข้างต้น จะเห็นได้ว่ามีความเป็นไปได้สูงที่เงินหยวนของจีนจะเป็นเงินสกุลสากลในอนาคต เนื่องจาก

1. จีนมีขนาดเศรษฐกิจและสัดส่วนการค้าที่ค่อนข้างใหญ่ จะเห็นได้ว่าจีนมีสัดส่วนต่อ GDP ของโลกเพิ่มขึ้นตามลำดับ (รูปที่ 1) คาดว่าในปี 2553 ผลิตภัณฑ์ประชาชาติของจีน (GDP Current price) จะอยู่ที่ระดับ 5.4 ล้านล้านดอลลาร์ สรอ.⁵ สูงเป็นอันดับสองของโลกรองจากสหรัฐฯ นอกจากนี้ จีนยังมีสัดส่วนการค้าเพิ่มขึ้นเป็น

³ยุทธศาสตร์การพัฒนาประเทศระยะยาวของจีนมุ่งเน้นการสร้างความร่วมมือการพัฒนาประเทศเพื่อนบ้านเป็นสำคัญ โดยในปี 2536 รัฐบาลจีนอนุมัติให้มีการปฏิรูประบบการค้าเงินสำหรับการค้าชายแดนเพื่อสร้างความคล่องตัวให้กับการค้าชายแดนและให้สอดคล้องกับสภาพความเป็นจริง กล่าวคือ รัฐบาลกลางยอมรับให้ประเทศที่มีพรมแดนติดกับจีนสามารถค้าขายด้วยเงินสกุลท้องถิ่นอย่างเป็นทางการ โดยทางการจีนได้รวมลงนาม "ข้อตกลงความร่วมมือด้านการชำระเงิน" กับประเทศเพื่อนบ้านหลายประเทศ เช่น เวียดนาม มอโกเลีย รัสเซีย และเคอร์เจิสถาน รวมถึงออกนโยบายสนับสนุนการค้าเงินเพื่อการค้าชายแดนอย่างต่อเนื่อง

⁴Wen, Cui and Liu, (2006)

⁵International Monetary Fund, World Economic Outlook Database, April 2010

ร้อยละ 8.9 ต่อการค่าโลกจากร้อยละ 3.7 ในปี 2543 (รูปที่ 2) ซึ่งทำให้จีนกลายเป็นประเทศที่มีความสำคัญทางเศรษฐกิจสูง ไม่เป็นเพียงแต่เป็นประเทศที่จะมีบทบาทช่วยขับเคลื่อนเศรษฐกิจในภูมิภาคแต่ยังเป็นประเทศที่มีแนวโน้มจะขับเคลื่อนเศรษฐกิจโลกด้วย

2. ในช่วง 10 ปีที่ผ่านมา เศรษฐกิจจีนถือว่ามียอดตราเงินฟ้ออยู่ในระดับต่ำเฉลี่ยร้อยละ 1.75 ขณะที่เงินฟ้อของประเทศสหรัฐและกลุ่มประเทศยูโรเฉลี่ยร้อยละ 2.83 และร้อยละ 2.21 ตามลำดับ⁶ นั้นหมายความว่าทางการจีนสามารถดำเนินนโยบายเพื่อควบคุมอัตราเงินฟ้อให้อยู่ในระดับที่เหมาะสมได้อย่างมีประสิทธิภาพขณะที่ความผันผวนของเงินสกุลหยวนอยู่ในระดับใกล้เคียงกับเงินดอลลาร์สหรัฐ และมีความผันผวนน้อยกว่าเมื่อเทียบกับเงินยูโรและเงินเยน⁷

3. ทางการจีนให้ความสำคัญต่อการพัฒนาตลาดเงินและตลาดทุนในลำดับสูงและมีแผนการดำเนินงานที่ชัดเจนทำให้จีนมีการเปิดเสรีทางการเงินอย่างต่อเนื่อง นอกจากนี้ จีนยังมีภาคธนาคารที่มีขนาดใหญ่อันเป็นผลมาจากการดำเนินนโยบายเศรษฐกิจของจีนที่ผ่านมาทำให้สามารถดึงดูดเงินทุนมหาศาลจากทั่วโลกเข้ามาในประเทศ ซึ่งถือเป็นจุดแข็งสำคัญสำหรับภาคการเงินของจีน และจากการจัดอันดับระดับการพัฒนาด้านการเงิน (Financial Development Index) โดย World Economic Forum (2008) พบว่าจีนถูกจัดอยู่ในลำดับที่ 24 จากทั้งหมด 52 ประเทศ

นอกจากนี้ ในส่วนของการสนับสนุนจากภาครัฐ (Government Forces) พบว่าทางการจีนยังออกมาตรการต่างๆ เพื่อผลักดันนโยบายการชำระเงินสกุลหยวนอย่างต่อเนื่อง เช่น การคืนภาษีส่งออกให้กับบริษัทที่ทำการส่งออกและรับชำระเงินสกุลหยวน รวมทั้งการนำระบบ Online มาใช้ทั่วประเทศเพื่ออำนวยความสะดวกในการค้าขายสกุลหยวนทำให้ผู้ประกอบการจีนได้ประโยชน์ทั้งด้านภาษีและลดความเสี่ยงด้านอัตราแลกเปลี่ยนซึ่งถือเป็นอีกส่วนหนึ่งที่สำคัญในการช่วยเร่งกระบวนการผลักดันให้เงินหยวนเป็น International currency ได้เร็วขึ้น

อย่างไรก็ดี ยังมีปัจจัยอีกหลายด้านที่เป็นอุปสรรคต่อการมุ่งไปสู่การเป็นเงินสกุลสากลของเงินหยวน โดยเฉพาะระดับการเปิดเสรีบัญชีทุน (Capital Account Openness) ที่ยังคงมีการควบคุมระบบบริหารตราเงินตราอย่างเข้มงวด การนำเงินทุนขาออกจีนยังอยู่ภายใต้กฎเกณฑ์ และเงื่อนไขหลายประการ จากการจัดอันดับของ World Economic Forum และการศึกษาของ Chinn and Ito พบว่าจีนมีการควบคุมบัญชีทุนในระดับสูงทำให้จีนถูกจัดกลุ่มอยู่ในประเทศที่มีระดับการเปิดเสรีบัญชีทุนน้อยที่สุด (รูปที่ 3) นอกจากนี้จีนยังมีข้อจำกัดในการแลกเปลี่ยนเงินตราต่างประเทศ (Not fully convertible) มีการดำเนินนโยบายการควบคุมอัตราแลกเปลี่ยน และมีการควบคุมอัตราดอกเบี้ยเงินฝากและเงินกู้อื่นๆ แม้จีนจะเริ่มผ่อนคลายโดยการออกกฎระเบียบต่างๆ ให้เอื้อต่อการค้าการลงทุนมากขึ้น แต่ยังไม่เห็นความก้าวหน้าเท่าที่ควร ดังนั้น หากจีนต้องการมุ่งไปสู่การเป็นเงินสกุลสากล จีนมีความจำเป็นต้องเพิ่มระดับการเปิดเสรีด้านเงินทุนและพัฒนาตลาดเงินและตลาดทุนให้มากขึ้นกว่าเดิม

นโยบายของจีนที่ส่งเสริมให้มีการใช้เงินสกุลหยวนเพื่อชำระค่าสินค้าระหว่างประเทศจะสร้างความได้เปรียบให้กับผู้ประกอบการค้าของจีนเพิ่มขึ้น อาทิเช่น ช่วยลดต้นทุนในการแลกเปลี่ยนเงินตราต่างประเทศและลดความเสี่ยงในอัตราแลกเปลี่ยน แต่ขณะเดียวกันเงินอาจจะต้อง trade off กับการเปิดเสรีมากขึ้น ซึ่งอาจจะทำให้เศรษฐกิจจีนที่ค่อนข้างปิดมาเป็นเวลานานอาจต้องเผชิญกับความท้าทายในการดำเนินนโยบายและมีความเสี่ยงต่อระบบเศรษฐกิจเพิ่มขึ้น

⁶Inflation average during 1998-2008 (International Financial Statistics)

⁷Chen, Peng, Shu (February 2009)

4. นัยสำคัญต่อไทย

ความสำคัญของประเทศจีนต่อเศรษฐกิจโลก โดยเฉพาะด้านการค้ามีสัดส่วนเพิ่มมากขึ้นในปัจจุบัน และมีแนวโน้มสูงขึ้นในอนาคต และสำหรับประเทศไทย จีนกลายเป็นตลาดส่งออกที่สำคัญเทียบเคียงกับตลาดสหรัฐฯ และญี่ปุ่นตั้งแต่ช่วง 2-3 ปีที่ผ่านมา แม้ว่าสิ่งที่ผู้ประกอบการไทยที่ค้ากับจีน จะได้รับอาจจะไม่เทียบเท่ากับผลประโยชน์ของผู้ประกอบการจีน แต่การที่จีนอนุญาตให้ใช้เงินหยวนชำระเพื่อการค้าจะเป็นการเพิ่มทางเลือกในการชำระเงินเพื่อการค้าระหว่างไทย-จีน และอาจจะช่วยลดความเสี่ยงด้านอัตราแลกเปลี่ยนให้กับผู้ประกอบการไทยได้ในระดับหนึ่ง จากการที่ค่าเงินสกุลหลักมีความผันผวนจากภาวะเศรษฐกิจในช่วงที่ผ่านมา อีกประการสำคัญ คือ ตลาดจีนเป็นตลาดที่มีขนาดใหญ่ มีกำลังซื้อสูง ในอนาคตมีโอกาสที่สัดส่วนการค้าไทย-จีนจะสูงกว่าตลาดหลัก เช่น สหรัฐฯ และญี่ปุ่น การค้าด้วยเงินสกุลหยวนถือเป็นปัจจัยที่จะช่วยส่งเสริมให้การค้าระหว่างไทยกับจีนขยายตัวสูงขึ้น สำหรับผู้ประกอบการค้าไทย-จีนตอนใต้ในปัจจุบัน อาจจะไม่ได้รับประโยชน์จากโครงการนี้มากนัก เนื่องจากระบบการชำระเงินในปัจจุบันที่ผ่านตลาดนอกระบบหรือโพยก๊วน มีความคล่องตัวสูงและมีต้นทุนต่ำ โดยเฉพาะการชำระเงินเพื่อการค้าชายแดนในภาคเหนือ ซึ่งเป็นการชำระเงินที่ผ่านสถาบันการเงินถึงร้อยละ 99.1^๑ อย่างไรก็ตาม ตลาดเงินนอกระบบดังกล่าวอาจขาดแคลนเงินหยวนบางช่วงเวลา ซึ่งเป็นข้อจำกัดในการทำกิจกรรมการค้าระหว่างกัน แต่สำหรับในระยะต่อไป เมื่อการค้าชายแดนขยายตัว ปริมาณการค้าเพิ่มขึ้นมากและขยายวงสู่ผู้ประกอบการรายใหม่ตลาดเงินนอกระบบอาจมีขนาดเล็ก ไม่สามารถรองรับธุรกรรมการค้าได้อย่างมีประสิทธิภาพ ดังนั้น หากเงินสกุลหยวนกลายเป็น International Currency หรือ Regional Currency ก็จะเป็นประโยชน์กับการขยายตัวของค้าชายแดนของไทยในอนาคต

ในส่วนของภาครัฐไทย ควรเตรียมความพร้อมเพื่อรองรับการที่เงินสกุลหยวนจะมีบทบาทมากขึ้น ในธุรกรรมการค้าระหว่างประเทศ ทั้งในด้านการสร้างองค์ความรู้และเตรียมความพร้อมด้านกฎระเบียบต่างๆ เพื่อไม่ให้เป็นอุปสรรคในการชำระค่าสินค้าด้วยเงินสกุลหยวนหรือการเตรียมความพร้อมด้านสภาพคล่องเงินหยวนให้กับธนาคารพาณิชย์ฝ่ายไทยในระยะเริ่มแรก โดยเฉพาะกลุ่มธนาคารที่อาจจะยังไม่ถึงแหล่งสภาพคล่องเงินหยวนในต่างประเทศ นอกจากนี้ในอนาคตหากเงินสกุลหยวนเป็นที่ยอมรับในตลาดการเงินโลกมากขึ้น การลงทุนในตราสารที่เป็นเงินหยวนอาจจะเป็นทางเลือกในการบริหารเงินลงทุนสำรองให้กับธนาคารกลางของไทยอีกหนึ่งทางเลือก

^๑จากการสำรวจของธนาคารแห่งประเทศไทย สำนักงานภาคเหนือในปี 2546

เอกสารอ้างอิง

Chen, Hongyi, Wensheng Peng, and Chang Shu, 2009. "The Potential of the Renminbi as an International Currency" Hong Kong Monetary Authority, China Economic Issues No.7/07.

Chinn, Menzie D. and Ito, Hiro, 2007. "A New Measure of Financial Openness" Journal of Comparative Policy Analysis 10(3): 309-322.

Chinn, Menzie and Jeffrey Frankel, 2005, "Will the Euro Eventually Surpass the Dollar as Leading International Reserve Currency?" NBER Working Paper, No. 11510.

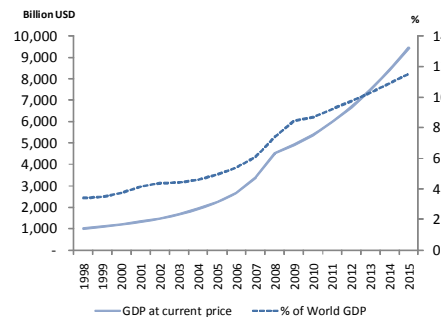
Lim, Ewe-Ghee, 2006, "The Euro's Challenge to the Dollar: Different Views from Economists and Evidence from COFER (Currency Composition of Foreign Exchange Reserves) and other Data," IMF Working Paper, WP/06/153.

Tavlas, George S., and Yuzuru Ozeki, 1992, "The Internationalization of Currencies: An Appraisal of the Japanese Yen." IMF Occasional Paper, No. 90.

Wen, Cui and Liu, The People's bank of China, Kunming Sub-branch "รายงานการวิจัยสนับสนุนเชิงนโยบายทางการเงินของรัฐบาลต่อการค้าชายแดนมณฑลยูนนาน" (2006)

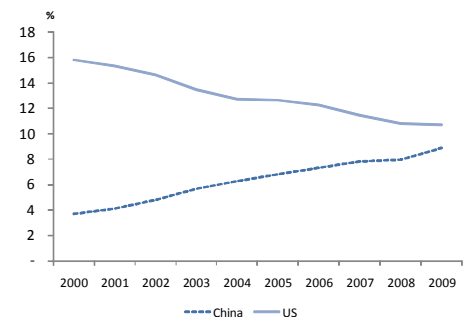
ภาคผนวก

รูปที่ 1 China's Gross Domestic Product

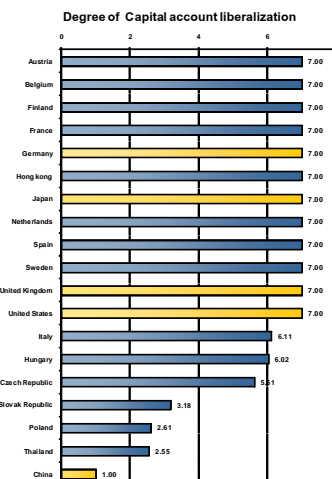
Source : World Economic Outlook Database, April 2010

รูปที่ 2 China in the World Trade (as % of World Trade)

Source : COMPTRADE Database

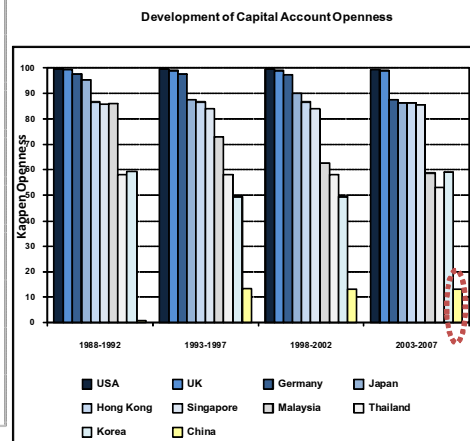
รูปที่ 3 Capital Account Liberalization and Openness

Source : World Economic Forum (2008), Chinn and Ito (2007)

Note : LHS : This index measures the degree of capital account liberalization within a country, standardized on a 1 to 7 scale (2005)

RHS : The Koopen index is normalized into standardized value of zero to one.

ความคืบหน้าการใช้เงินสกุลหยวนชำระเงินเพื่อการค้า¹

นายพัฒนาพงษ์ ภูสุวรรณ
เศรษฐกรอาวุโส

นับตั้งแต่จีนเริ่มมีการเปิดเสรีทางเศรษฐกิจเมื่อปี 2521 ทำให้เกิดการขยายตัวด้านการลงทุนและการค้าระหว่างจีนกับต่างประเทศสูงมาก ส่งผลให้เศรษฐกิจจีนขยายตัวอย่างต่อเนื่อง และกลายเป็นมหาอำนาจทางเศรษฐกิจใหม่ที่มีขนาดเศรษฐกิจสูงเป็นอันดับสามของโลกที่ 30.1 ล้านล้านหยวน (4.9 ล้านล้านดอลลาร์ สหรัฐ) ผลิตภัณฑ์ในประเทศ (GDP) ในปี 2552 ขยายตัวสูงถึงร้อยละ 9.1 และมีมูลค่าการค้าต่างประเทศสูงถึง 15 ล้านล้านหยวน โดยการค้าส่วนใหญ่ของจีนทำการค้ากับประเทศในเอเชียถึงร้อยละ 27.8 รองลงมาคือยุโรปและอเมริกาเหนือร้อยละ 12.0 และร้อยละ 11.1 ตามลำดับ แต่การชำระเงินส่วนใหญ่ยังต้องพึ่งพาสกุลดอลลาร์สหรัฐและสกุลเงินยูโร เมื่อเกิดวิกฤตเศรษฐกิจการเงินในอเมริกาและยุโรป ทำให้จีนมีความเสี่ยงด้านอัตราแลกเปลี่ยนจากการชำระเงินมาก ดังนั้นจีนจึงเริ่มเห็นว่าหากใช้เงินหยวนชำระเงินเพื่อการค้าจะช่วยลดความเสี่ยงของผู้ประกอบการจากความผันผวนของอัตราแลกเปลี่ยนได้มาก จีนจึงริเริ่มแนวทางการพัฒนาเศรษฐกิจระหว่างประเทศจีนกับโลกภายนอกมากขึ้น และมีนโยบายขยายขอบเขตการใช้เงินหยวนจากการค้าชายแดนไปสู่การค้าต่างประเทศที่กว้างขวางขึ้น

โดยในวันที่ 24 ธันวาคม 2551 ทางการเงินออกนโยบายทดลองใช้เงินหยวนชำระเงินเพื่อการค้าต่างประเทศ ซึ่งต่อมาทางการจีนได้ผ่อนคลายเป็นมาตรการต่างๆ เพื่อสนับสนุนนโยบายการเปิดใช้เงินหยวน ปัจจุบันจีนมีการชำระเงินสกุลหยวนเพื่อการค้า 2 รูปแบบ คือ การชำระเงินเพื่อการค้าชายแดน และการชำระเงินเพื่อการค้าต่างประเทศ ซึ่งมีความคืบหน้าในด้านต่างๆ ดังนี้

1. การชำระเงินสกุลหยวนเพื่อการค้าชายแดน

การค้าชายแดนจีนเริ่มมีมาช้านาน โดยทำการค้าชายแดนกับ เวียดนาม ลาว พม่า อินเดีย เนปาล ปากีสถาน คาซัคสถาน คีร์กีซสถาน ทาจิกิสถาน รัสเซีย เกาหลีเหนือ และมองโกเลีย ผ่านด่านการค้าชายแดน 241 ด่าน และมีบริษัทที่ทำการค้าชายแดนประมาณ 3,000 บริษัท

สำหรับการชำระเงินสกุลหยวนเพื่อการค้าชายแดนนั้น ทางการเงินเริ่มอนุญาตให้มณฑลที่มีชายแดนติดต่อกับประเทศเพื่อนบ้านสามารถชำระเงินสกุลหยวนเพื่อการค้าชายแดนกับประเทศที่มีพรมแดนติดกันได้ ตั้งแต่ปี 2547 เป็นต้นมา (ก่อนหน้านี้ไม่สามารถโอนชำระเงินสกุลหยวนได้) สำหรับมณฑลยูนนาน (มณฑลของจีนที่มีชายแดนไกลประเทศไทยมากที่สุด) ทำการค้าชายแดนและชำระเงินสกุลหยวนกับ เวียดนาม พม่า ลาว (รวมไทย) ประมาณปีละ 30 พันล้านหยวน คิดเป็นร้อยละ 95 ของการค้าชายแดนมณฑลยูนนาน

¹บทความนี้เป็นข้อคิดเห็นส่วนบุคคล จึงไม่จำเป็นต้องสอดคล้องกับข้อคิดเห็นของธนาคารแห่งประเทศไทย

2. การชำระเงินสกุลหยวนเพื่อการชำระระหว่างประเทศ

นับตั้งแต่ทางการจีนมีนโยบายใช้เงินหยวนในการชำระเงินเพื่อการชำระระหว่างประเทศ เมื่อ 24 ธันวาคม 2551 เป็นต้นมา โดยมีนโยบายให้พื้นที่บริเวณปากแม่น้ำแยงซีเกียง (เซี่ยงไฮ้) และปากแม่น้ำจูเจียง (บริเวณมณฑล กวางตุ้ง) ค่าต่างประเทศเป็นเงินหยวนกับฮ่องกง มาเก๊า และมีนโยบายให้มณฑลยูนนานและเขตปกครองตนเอง กวางสีจ้วง ค่าเป็นเงินหยวนกับประเทศในอาเซียน หลังจากนั้นทางการจีนก็เริ่มพิจารณากำหนดรายละเอียดต่างๆ ในการอนุญาต และเริ่มทดลองให้มีการชำระเงินสกุลหยวนเพื่อการค้าอย่างเป็นทางการระหว่างมณฑลเซี่ยงไฮ้และ 4 เมืองในมณฑล กวางตุ้ง (กวางโจว เซินเจิ้น จูไห่ ตงกวน) กับ ฮ่องกง มาเก๊า และประเทศในอาเซียน ตั้งแต่ 2 กรกฎาคม 2552 เป็นต้นมา

นับตั้งแต่ 2 กรกฎาคม 2552 - 30 มิถุนายน 2553 มีการชำระเงินสกุลหยวนเพื่อการชำระระหว่าง ประเทศแล้ว 106.6 พันล้านหยวน โดยในครั้งแรกของปี 2553 มีการชำระเงินสกุลหยวนเพื่อการชำระระหว่างประเทศแล้ว 70.6 พันล้านหยวน เป็นการชำระค่าต่างประเทศของมณฑล กวางตุ้งที่ 51.1 พันล้านหยวน และของมณฑลเซี่ยงไฮ้ที่ 19.5 พันล้านหยวน คิดเป็นร้อยละ 72.3 และร้อยละ 27.7 ของการชำระเงินสกุลหยวนเพื่อการชำระค่าต่างประเทศ ตามลำดับ ซึ่งเพิ่มขึ้นเกือบเท่าตัวจากช่วงครึ่งหลังของปี 2552 ที่มีมูลค่าเพียง 36 พันล้านหยวน อย่างไรก็ตามการชำระเงิน สกุลหยวนเพื่อการชำระระหว่างประเทศของจีนส่วนใหญ่เป็นธุรกรรมการค้ากับฮ่องกงถึงร้อยละ 75 ของปริมาณการชำระเงินสกุลหยวนเพื่อการชำระระหว่างประเทศทั้งหมด

3. การชำระเงินสกุลหยวนในอนาคต

ในอนาคตคาดว่าจะมีการชำระเงินหยวนทั้งเพื่อการค้าและการลงทุนระหว่างจีนกับคู่ค้าต่างประเทศ จะมีมูลค่าสูงขึ้นมาก ตามการผ่อนคลายการใช้เงินหยวนชำระเงินเพื่อการค้าและการลงทุน ในด้านต่างๆ รวมทั้งมาตรการส่งเสริมการใช้เงินหยวนชำระเงินของทางการจีน ดังนี้

3.1 ขยายพื้นที่นำร่องชำระเงินหยวนเพื่อการค้าต่างประเทศและการลงทุน

หลังจากจีนทดลองโครงการนำร่องชำระเงินหยวนเพื่อการค้าต่างประเทศ ที่เริ่มตั้งแต่ 2 กรกฎาคม 2552 เป็นต้นมา และได้ผลในระดับหนึ่ง ทางการจีนจึงขยายพื้นที่โครงการนำร่องต่อไป โดยในวันที่ 22 มิถุนายน 2553 ธนาคารกลางจีน (PBC) กระทรวงการคลัง กระทรวงพาณิชย์ ศาลาการ สรรพากร และคณะกรรมการ กำกับดูแลสถาบันการเงิน สป.จีน จึงร่วมแถลงข่าวขยายพื้นที่นำร่อง ชำระเงินหยวนเพื่อการค้าต่างประเทศ เพื่อส่งเสริมการค้าและอำนวยความสะดวกด้านการลงทุน โดยขยายจาก 5 เมืองหลักเป็น 20 มณฑล/มหานคร/ เขตปกครองตนเอง ได้แก่ มณฑลปักกิ่ง มณฑลเทียนจิน (เทียนสิน) มงโกเลียใน เหลียวหนิง เจียงซู เจ้อเจียง ผู้เจี้ยน (ฮกเกี้ยน) ซานตง หูเป่ย์ กวางสี ไห่หนาน (ไหหลำ) ฉงชิ่ง เสฉวน ยูนนาน จี๋หลิน เฮยหลงเจียง ทิเบต ซินเจียง และกวางตุ้ง (ทั้งมณฑล)

3.2 ขยายจำนวนบริษัทนำร่องเพิ่มขึ้น

เดิมรัฐบาลจีนอนุญาตให้ผู้ประกอบการในจีน 365 บริษัท แยกเป็นบริษัทในมณฑล กวางตุ้ง (เมือง กวางโจว เซินเจิ้น จูไห่ และตงกวน) 273 บริษัท และจากมณฑลเซี่ยงไฮ้ 92 บริษัท เป็นบริษัทนำร่อง ชำระเงินสกุลหยวนเพื่อการค้าต่างประเทศ ตั้งแต่ 7 สิงหาคม 2552 เป็นต้นมา นั้น

เมื่อวันที่ 1 กรกฎาคม 2553 รัฐบาลกลาง สป.จีน ได้อนุญาตให้มหานคร/ มณฑล / เขตการปกครองฯ ทั้ง 20 พื้นที่ดังกล่าว (ซึ่งมณฑล กวางตุ้งและมณฑลเซี่ยงไฮ้) สามารถกำหนดรายชื่อบริษัท นำร่องที่จะทำการค้าด้วยสกุลหยวนได้เอง ภายใต้หลักเกณฑ์ ดังนี้

- 1) ต้องเป็นบริษัทที่มีที่ตั้งอยู่ใน 20 พื้นที่ดังกล่าว ซึ่งได้รับอนุญาตให้ทำการค้าต่างประเทศ และไม่อยู่ใน

Black List ของทางการเงิน

2) บริษัทตามข้อ 1) ต้องจดทะเบียนกับกระทรวงพาณิชย์ เพื่อขออนุญาตเป็นบริษัทที่สามารถชำระเงินสกุลหยวนเพื่อการค้าต่างประเทศได้

3.3 ขยายประเทศคู่ค้านำร่องชำระเงินสกุลหยวน

จากเดิมทางการเงินจำกัดประเทศคู่ค้าที่สามารถชำระเงินสกุลหยวนเพื่อการค้าต่างประเทศนำร่องเฉพาะฮ่องกง มาเก๊า และประเทศในเอเชียตะวันออกเฉียงใต้ ล่าสุดเมื่อวันที่ 22 มิถุนายน 2553 PBC และหน่วยงานภาครัฐของจีนได้ประกาศไม่จำกัดประเทศในการชำระเงินสกุลหยวนเพื่อการค้าต่างประเทศ เป็นการสร้างขอบเขตการค้าด้วยสกุลหยวนให้กว้างขึ้น

3.4 การจัดตั้งศูนย์กลางทางการเงินคนหมิง

รัฐบาลมณฑลยูนนานและเมืองคุนหมิงมีนโยบายให้มณฑลยูนนานทำการค้ากับต่างประเทศด้วยสกุลเงินหยวน พร้อมทั้งมีแผนจัดตั้งศูนย์กลางทางการเงินคนหมิง จึงพยายามก่อตั้งศูนย์บริการทางการเงินเพื่อรองรับการเปิดใช้เงินสกุลหยวนชำระเงินในภาคตะวันตกของจีน โดยในวันที่ 27 กรกฎาคม 2553 รัฐบาลมณฑลยูนนานและเมืองคุนหมิงได้จัดสัมมนา Dianchi Cooperation for Opening Asia (DCOA) First Annual Meeting เรื่อง Dianchi Conference on Cross-border Financial and Monetary Cooperation Channel Development ที่เมืองเมืองคุนหมิง มณฑลยูนนาน สาธารณรัฐประชาชนจีน พร้อมกับจัดแถลงข่าวเปิดตัวโครงการนำร่องใช้เงินสกุลหยวนชำระเงินเพื่อการค้ำมณฑลยูนนาน และแผนงานเปิดศูนย์บริการทางการเงินคนหมิง (Financial Service Center และ RMB Settlement Center) การเปิดตัวโครงการนี้ มีการลงนามความร่วมมือการชำระเงินสกุลหยวนระหว่างสถาบันการเงินต่างๆ และธุรกิจภาคเอกชน

การเปิดใช้เงินหยวนในมณฑลยูนนานและการเปิดศูนย์บริการทางการเงินคนหมิง จะช่วยผลักดันให้สกุลเงินหยวนมีศักยภาพในการพัฒนาขึ้นเป็น regional หรือ international currency โดยเฉพาะการเป็นศูนย์กลางทางการเงินและการชำระเงินกับกลุ่มประเทศใน GMS และ เอเชียใต้ (อินเดีย ปากีสถาน บังกลาเทศ)

3.5 มาตรการการส่งเสริมและสนับสนุนการชำระเงินสกุลหยวนเพื่อการค้าต่างประเทศ

เพื่อรองรับการขยายพื้นที่นำร่องการชำระเงินสกุลหยวนเพื่อการค้าต่างประเทศและขยายช่องทางการใช้เงินหยวน วันที่ 17 สิงหาคม 2553 PBC และทางการเงินจึงออกประกาศจัดตั้ง "Offshore Renminbi Clearing Bank" เพื่อรองรับการลงทุนในตลาดพันธบัตรสกุลหยวน โดยอนุญาตให้สถาบันต่างประเทศที่เกี่ยวข้องสามารถเข้าร่วมโครงการนำร่องในการลงทุนสกุลหยวนในตลาด Inter-bank bond โดยทางการเงินได้กำหนดขอบเขตการลงทุนที่ชัดเจนกำกับไว้

ปัจจุบัน มีการซื้อขาย พันธบัตรระหว่างธนาคารในตลาด Inter-bank bond ได้แก่ พันธบัตร ตัวเงินคลัง พันธบัตรธนาคาร พันธบัตรนโยบายการเงิน ฯลฯ รวมแล้วมีพันธบัตรมากกว่า 10 ชนิด เพื่อให้เห็นการลงทุนต่างประเทศสามารถจัดการกับสภาพคล่องเงินหยวนได้สะดวกมากขึ้น ทางการเงินจึงอนุญาตให้นักลงทุนสถาบันต่างประเทศสามารถลงทุนในตลาด Inter-bank bond ได้ตามระเบียบของสถาบันลงทุนต่างประเทศ ซึ่งเป็นมาตรการสำคัญในการสนับสนุนและอำนวยความสะดวกการชำระเงินสกุลหยวนเพื่อการค้าต่างประเทศ

3.6 การยกเว้นภาษีส่งออก

จากการที่กรมศุลกากรของจีนประกาศยกเว้นภาษีนำเข้าสินค้าเครื่องใช้ในครัวเรือนจากชายแดนทั่วประเทศจีน และยกเว้นภาษีส่งออกสินค้าผ่านชายแดนตั้งแต่ 1 พฤษภาคม 2553 ส่งผลให้การค้าชายแดนด้วยสกุลหยวนระหว่างจีนกับประเทศเพื่อนบ้านรวมถึงไทยมีแนวโน้มสูงขึ้น

ทิศทางการผ่อนคลายการใช้เงินสกุลหยวนมากขึ้นของทางการจีนผ่านการขยายขอบเขตการใช้เงินสกุลหยวนในด้านต่างๆ ตลอดจนการออกตราสารทางการเงินสกุลเงินหยวนมากขึ้น เพื่อเอื้อต่อการบริหารจัดการสภาพคล่องเงินหยวน จะส่งผลให้การใช้จ่ายเงินหยวนแพร่หลายมากขึ้น สะท้อนถึงทิศทางการดำเนินนโยบายตามยุทธศาสตร์ในการพัฒนาเงินหยวนของทางการจีนอย่างชัดเจน กล่าวคือ ทางการจีนกำหนดยุทธศาสตร์ออกเป็น 3 ระยะ ดังนี้

ระยะแรก ใช้เงินหยวนชำระเงินเพื่อการค้าต่างประเทศ

ระยะที่สอง พัฒนาเงินหยวนให้สามารถทำธุรกรรมทางการเงินต่างๆ ได้

ระยะที่สาม พัฒนาให้เงินหยวนเป็นสกุลเงิน ที่สามารถใช้เป็นทุนสำรองระหว่างประเทศได้อีกสกุลเงินหนึ่งของโลก

การชำระเงินหยวนในประเทศไทย

หลังจากจีนเริ่มเปิดเสรีทางเศรษฐกิจ ส่งผลให้การค้าระหว่างไทย-จีน ขยายตัวมาก และมีความต้องการชำระเงินเพื่อการค้าด้วยสกุลท้องถิ่นระหว่างกันขึ้น แต่ในช่วงที่ผ่านมาการชำระเงินสกุลหยวนระหว่างไทย-จีน ผ่านธนาคารพาณิชย์ไม่สามารถทำได้ เนื่องจากทางการจีนไม่อนุญาตให้ออนเงินหยวนไปประเทศที่ไม่มีพรมแดนติดกัน (อนุญาตให้ออนชำระเงินหยวนเพื่อการค้าชายแดนกับประเทศที่มีพรมแดนติดกันเท่านั้น) การค้าระหว่างไทย-จีน จึงต้องชำระเงินเป็นสกุลเงินดอลลาร์ สรอ. แทน อย่างไรก็ตาม ผู้ประกอบการไทย-จีนบางส่วนใช้วิธีต่างๆ ในการชำระเงินด้วยสกุลท้องถิ่น (หยวน/บาท) เช่น การชำระค่าสินค้าด้วยเงินสด การหักบัญชีคู่ค้า การหักบัญชีระหว่างกลุ่มพ่อค้าหรือจับคู่ชำระเงิน การชำระผ่านตลาดแลกเปลี่ยนเงินนอกระบบหรือตัวแทนโอนเงิน (ตลาดมืด) ทั้งที่อยู่บริเวณเยาวราชและบริเวณอำเภอแม่สาย จังหวัดเชียงราย ซึ่งมีค่าใช้จ่ายต่ำมาก และมีความสะดวก รวดเร็ว แต่ก็มีความเสี่ยงสูง

ผลจากทางการจีนเริ่มทดลองเปิดใช้เงินหยวนชำระเงินเพื่อการค้าต่างประเทศ จึงเริ่มมีการชำระเงินสกุลหยวนเพื่อการค้าระหว่างไทย-จีน ธุรกรรมแรกคือธุรกรรมชำระเงินหยวนเพื่อการค้าระหว่าง Bank of China สาขากรุงเทพฯ กับ Bank of China สาขาเซี่ยงไฮ้ วงเงิน 744,000 หยวน หลังจากนั้นก็มีธนาคารอื่นๆ เปิดให้บริการชำระเงินสกุลหยวนเพื่อการค้าต่างประเทศเพิ่มขึ้น ปัจจุบันมีธนาคารพาณิชย์ในประเทศไทยที่เปิดให้บริการชำระเงินสกุลหยวนเพื่อการค้ากับจีน ดังนี้

1. ธนาคาร Bank of China เริ่มเมื่อสิงหาคม 2552
2. ธนาคาร HSBC เริ่มเมื่อพฤศจิกายน 2552
3. ธนาคารกสิกรไทย เริ่มเมื่อพฤศจิกายน 2552
4. ธนาคารกรุงเทพ เริ่มเมื่อธันวาคม 2552
5. ธนาคารกรุงไทย เริ่มเมื่อพฤษภาคม 2553

อย่างไรก็ตามการชำระเงินสกุลหยวนผ่านธนาคารพาณิชย์ที่ผ่านมายังมีปริมาณธุรกรรมชำระเงินหยวนเพื่อการค้าไม่มากนัก จากสาเหตุดังนี้

1. เดิมทางการจีนกำหนดจำนวนบริษัทร่วมโครงการนำร่องน้อยเพียง 365 บริษัท และกระจุกตัวอยู่ในพื้นที่ 5 เมืองหลัก (เซี่ยงไฮ้ กวางโจว เซินเจิ้น จูไห่ ตงกวน) อย่างไรก็ตาม นโยบายการผ่อนคลายการใช้เงินสกุลหยวนเพื่อการค้าเมื่อมิถุนายน 2553 ที่ผ่านมา โดยเฉพาะการขยายบริษัทนำร่องและขยายพื้นที่นำร่องเป็น 20 พื้นที่ จะสนับสนุนธุรกรรมชำระเงินหยวนเพื่อการค้าของไทยในระยะต่อไป

2. ลูกค้านาคารไทยคุ้นเคยการใช้ดอลลาร์ สรอ.และไม่แน่ใจการชำระเงินสกุลหยวน เนื่องจากขาดการประชาสัมพันธ์โครงการ ทำให้การใช้สกุลเงินหยวนเพื่อการชำระเงินยังเป็นที่ยุ้งน้อย

3. ผู้ประกอบการไทยยังมีความเสี่ยงด้านอัตราแลกเปลี่ยน เนื่องจากธนาคารพาณิชย์ส่วนใหญ่ยังไม่รับทำธุรกรรม Forward สกุลเงิน มีเพียงธนาคารกสิกรไทยที่รับทำธุรกรรมดังกล่าว ขณะที่ผู้ประกอบการจีนที่ค้าด้วยสกุลหยวนไม่มีความเสี่ยงด้านอัตราแลกเปลี่ยน และได้รับการยกเว้นภาษีจากการส่งออกสินค้าเป็นสกุลเงินหยวนได้

4. อัตราแลกเปลี่ยนยังไม่จูงใจเท่าที่ควร spread อัตราซื้อ-ขายเงินหยวนยังกว้าง เมื่อเทียบกับการชำระเงินสกุลดอลลาร์ สรอ. อย่างไรก็ตาม spread อัตราซื้อ-ขาย ขึ้นกับปริมาณธุรกรรมการชำระเงินหยวน ซึ่งในระยะต่อไปเมื่อมีปริมาณธุรกรรมมากขึ้นจะทำให้อัตราซื้อ-ขายเงินสกุลหยวนแคบลงกว่าปัจจุบัน

อย่างไรก็ตาม การสนับสนุนให้เกิดการชำระเงินสกุลหยวนและบาทเพื่อการค้าต่างประเทศเพิ่มมากขึ้น โดยไม่ต้องพึ่งพาสกุลเงินประเทศที่สาม จำเป็นต้องได้รับความร่วมมือและการผลักดันจากหลายฝ่ายทั้งภาครัฐและเอกชน ดังนี้

1. ทางการเงินควรออกกฎระเบียบให้ชัดเจนและเปิดกว้างมากขึ้น อาทิ ยกเลิกการกำหนดรายชื่อบริษัทที่ได้รับอนุญาตให้สามารถทำการค้าเป็นสกุลหยวน เพื่อให้ผู้มีส่วนร่วมในตลาดได้มากขึ้น อันเป็นการเพิ่มโอกาสที่จะขยายความลึกและความกว้างของตลาดมากกว่าที่จะกระจุกตัวอยู่ในกลุ่มผู้เล่นบางราย นอกจากนี้ ทางการเงินควรสร้างแรงจูงใจให้กับผู้ประกอบการของประเทศคู่ค้าที่ทำการค้าด้วยเงินสกุลหยวน เช่น ลดภาษีนำเข้าเงินในสินค้าที่ชำระเป็นสกุลหยวน เช่นเดียวกับที่สร้างแรงจูงใจด้านภาษีส่งออกให้กับผู้ประกอบการจีน

2. ภาครัฐและภาคเอกชนทั้งจีนและไทย ควรเร่งประชาสัมพันธ์การชำระเงินสกุลหยวนในประเทศไทย และต่างประเทศให้มากขึ้น เนื่องจากผู้ประกอบการส่วนใหญ่ไม่ทราบรายละเอียดโครงการดังกล่าว โดยเรื่องของข้อมูลข่าวสารนับเป็นประเด็นสำคัญอย่างมาก เพราะบ่อยครั้งที่พบว่าความไม่เข้าใจเกิดจากการสื่อสารยังไม่ทั่วถึง

3. ธนาคารพาณิชย์ไทยควรหาช่องทางที่ช่วยภาคเอกชนเปิดความเสี่ยงจากการชำระเงินสกุลหยวน เช่น การให้บริการป้องกันความเสี่ยงสกุลเงินหยวน เช่นเดียวกับดอลลาร์ สรอ.

4. ธนาคารพาณิชย์ควรปรับลด spread อัตราการซื้อขายเงินสกุลบาท/หยวนจูงใจให้ผู้ประกอบการเปลี่ยนแปลงไปใช้สกุลหยวนชำระเงินแทนดอลลาร์ สรอ.มากขึ้น

ลำดับเหตุการณ์สำคัญทางเศรษฐกิจและการเงินที่เกี่ยวข้องกับภาคเหนือ เดือนกรกฎาคม 2553

☀ วันที่ 1 กรกฎาคม 2553 คณะกรรมการนโยบายและมาตรการช่วยเหลือเกษตรกร (คชก.) มีมติเห็นชอบโครงการบริหารจัดการลำไย ปี 2553 ดังนี้

1. อนุมัติวงเงินจากกองทุนรวมเพื่อช่วยเหลือเกษตรกร วงเงิน 176.68 ล้านบาท เพื่อเป็นค่าใช้จ่ายในการดำเนินงาน โดยจำแนกเป็น

1.1 เงินทุนหมุนเวียน 100 ล้านบาท เพื่อจัดสรรให้สถาบันเกษตรกร (สหกรณ์/กลุ่มเกษตรกร) วิสาหกิจชุมชน และองค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น อนุมัติใช้รับซื้อลำไยสดจากเกษตรกรเพื่อระบายผลผลิตออกนอกแหล่งผลิต ปริมาณ 10,000 ตัน โดยคิดดอกเบี้ยในอัตราร้อยละ 1 ต่อปี

1.2 เงินจ่ายขาด วงเงิน 76.68 ล้านบาท แยกเป็น
- วงเงิน 20 ล้านบาท เพื่อจ่ายชดเชยค่าบริหารจัดการและค่าขนส่งไม่เกินกิโลกรัมละ 2 บาท ในระยะทางไม่น้อยกว่า 500 กิโลเมตร

- วงเงิน 36 ล้านบาท เพื่อชดเชยดอกเบี้ยจากแหล่งเงินกู้สถาบันการเงิน
- วงเงิน 4 ล้านบาท เป็นค่าใช้จ่ายในการจัดงานรณรงค์เพื่อส่งเสริมการบริโภคและจำหน่าย

ลำไยในจังหวัดปลายทางภายในประเทศ
- วงเงิน 15 ล้านบาท เป็นค่าใช้จ่ายในการจัดงานประชาสัมพันธ์และรณรงค์ส่งเสริมการบริโภค

ลำไยในต่างประเทศ
- วงเงิน 1.68 ล้านบาท เพื่อเป็นค่าใช้จ่ายในการบริหารจัดการ

2. การบริหารจัดการในระดับจังหวัด ให้ผ่านความเห็นชอบของคณะกรรมการเพื่อแก้ไขปัญหาเกษตรกร อันเนื่องมาจากผลิตผลการเกษตรระดับจังหวัด และมอบหมายให้ผู้ว่าราชการจังหวัดเป็นผู้อนุมัติ รวมทั้งกำหนดหลักเกณฑ์ เงื่อนไข และกำกับดูแลการดำเนินการให้เป็นไปอย่างมีประสิทธิภาพ สอดคล้องกับสถานการณ์

3. ระยะเวลาดำเนินการในช่วงวันที่ 10 กรกฎาคม - 31 ตุลาคม 2553 ระยะเวลาโครงการระหว่างวันที่ 10 กรกฎาคม 2553 - มิถุนายน 2554

(ที่มา : สรุปผลการประชุมคณะกรรมการนโยบายและมาตรการช่วยเหลือเกษตรกร วันที่ 1 กรกฎาคม 2553)

☀ วันที่ 6 กรกฎาคม 2553 คณะรัฐมนตรีเห็นชอบในหลักการโครงการปลูกยางพาราในที่แห้งใหม่ ระยะที่ 3 พ.ศ. 2553 - 2555 โดย

1. มีวัตถุประสงค์เพื่อ
- ส่งเสริมเกษตรกรรายย่อยที่ไม่เคยมีส่วนอย่างมากก่อน ปลูกยางพาราเพิ่มรายได้
- เปิดโอกาสให้เกษตรกรในพื้นที่แห้งใหม่ที่มีศักยภาพในการปลูกยางพารามีทางเลือกในการประกอบอาชีพที่มั่นคงและมีรายได้เพิ่มขึ้น

- ส่งเสริมการสร้างงานในท้องถิ่น ลดการเคลื่อนย้ายแรงงานจากชนบทเข้าสู่เมือง
- ส่งเสริมการปลูกป่า ช่วยฟื้นฟูรักษาสภาพแวดล้อมและระบบนิเวศที่ดี

2. เป้าหมายโครงการ ส่งเสริมการปลูกยางพันธุ์ดีในเขตพื้นที่ที่เหมาะสม จำนวน 800,000 ไร่ แบ่งเป็นภาคเหนือ 150,000 ไร่ ภาคตะวันออกเฉียงเหนือ 500,000 ไร่ ภาคกลาง ภาคตะวันออกและภาคใต้ 150,000 ไร่

3. ระยะเวลาดำเนินการ 3 ปี (พ.ศ. 2553 - 2555) และการส่งเสริมต่อเนื่อง 6 ปี (พ.ศ. 2556 - 2561)

(ที่มา : สรุปผลการประชุมคณะรัฐมนตรี วันที่ 6 กรกฎาคม 2553)

☀ วันที่ 13 กรกฎาคม 2553 คณะรัฐมนตรีอนุมัติหลักการร่างประกาศกระทรวงพาณิชย์ เรื่อง การนำมันฝรั่ง หอมหัวใหญ่ กระเทียม ลำไยแห้ง พริกไทย และเมล็ดพันธุ์หอมหัวใหญ่ เข้ามาในราชอาณาจักร ตามความตกลงเขตการค้าเสรีอาเซียน พ.ศ. โดยให้มันฝรั่ง หอมหัวใหญ่ กระเทียม ลำไยแห้ง พริกไทยและเมล็ดพันธุ์ หอมหัวใหญ่ ซึ่งมีถิ่นกำเนิดและส่งออกตรงมาจากประเทศสมาชิกสมาคมประชาชาติแห่งเอเชียตะวันออกเฉียงใต้ตามความ ตกลงเขตการค้าเสรีอาเซียน เป็นสินค้าที่ต้องมีหนังสือรับรองไปแสดงต่อกรมศุลกากร ในการนำเข้ามาในราชอาณาจักร เพื่อประกอบการใช้สิทธิพิเศษทางด้านภาษีศุลกากรซึ่งการนำเข้าสินค้าจะต้องปฏิบัติตามเงื่อนไขเกี่ยวกับ ด้านศุลกากรในการนำเข้าและช่วงเวลาในการนำเข้าสำหรับสินค้าแต่ละรายการทั้งนี้ให้สินค้าที่นำเข้าตามประกาศนี้ ได้รับยกเว้นไม่ต้องปฏิบัติตามมาตรการอื่นที่มีใช้มาตรการทางภาษีที่ออกตามกฎหมายว่าด้วยการส่งออก ไปนอกและการนำเข้าในราชอาณาจักรซึ่งสินค้า และใช้บังคับตั้งแต่วันถัดจากวันประกาศในราชกิจจานุเบกษาเป็นต้นไป

(ที่มา : สรุปผลการประชุมคณะรัฐมนตรี วันที่ 13 กรกฎาคม 2553)

☀ วันที่ 20 กรกฎาคม 2553 คณะรัฐมนตรีมีมติเห็นชอบ ดังนี้

1. ร่างประกาศ เรื่อง การนำเข้าข้าวโพดที่ใช้เป็นวัตถุดิบอาหารสัตว์เข้ามาในราชอาณาจักรตามความตกลง เขตการค้าเสรีอาเซียน พ.ศ. โดยให้ข้าวโพดที่ใช้เป็นวัตถุดิบอาหารสัตว์ ซึ่งมีถิ่นกำเนิดและส่งออกตรงมาจากประเทศสมาชิก สมาคมประชาชาติแห่งเอเชียตะวันออกเฉียงใต้ ตามความตกลงเขตการค้าเสรีอาเซียนเป็นสินค้า ที่ต้องมีหนังสือรับรองแสดงต่อกรมศุลกากรในการนำเข้าเข้ามาในราชอาณาจักร เพื่อประกอบการใช้สิทธิพิเศษ ทางด้านภาษีศุลกากร มีผลใช้บังคับตั้งแต่วันที่ 1 มกราคม พ.ศ. 2553 เป็นต้นไป

2. ร่างประกาศ เรื่อง การนำกากถั่วเหลืองเข้ามาในราชอาณาจักรตามความตกลงเขตการค้าเสรีอาเซียน พ.ศ. โดยให้กากถั่วเหลืองที่มีถิ่นกำเนิดและส่งออกตรงมาจากประเทศภาคีความตกลงว่าด้วยการใช้มาตรการกำหนด อัตราอากรรวมเพื่อจัดตั้งเขตการค้าเสรีอาเซียนและพิธีสารแก้ไขความตกลงว่าด้วยการใช้มาตรการกำหนดอัตรา อากรรวมเพื่อจัดตั้งเขตการค้าเสรีอาเซียนเป็นสินค้าที่ต้องมีหนังสือรับรองถิ่นกำเนิดสินค้าเพื่อแสดงต่อกรมศุลกากร ประกอบพิธีการนำเข้าในราชอาณาจักร ประกาศนี้ให้ใช้บังคับตั้งแต่วันถัดจากวันประกาศในราชกิจจานุเบกษาเป็นต้นไป

3. เห็นชอบให้ดำเนินมาตรการแทรกแซงตลาดมันสำปะหลังปี 2553/54 โดยวิธีการประกันรายได้เกษตรกร ผู้ปลูกมันสำปะหลังปี 2553/54 มีหลักเกณฑ์วิธีดำเนินการ ดังนี้

3.1 พื้นที่ดำเนินการ จังหวัดที่เป็นแหล่งผลิตมันสำปะหลัง ปี 2553/54 ทั่วประเทศ

3.2 ปริมาณเป้าหมาย ให้เกษตรกรรายครัวเรือนใช้สิทธิขอรับเงินส่วนต่างระหว่างราคาประกัน กับเกณฑ์กลางอ้างอิงตามปริมาณที่ผลิตได้จริงแต่ไม่เกินครัวเรือนละ 100 ตัน โดยคำนวณจากพื้นที่ปลูกของเกษตรกร ประมาณ 20 - 25 ไร่ ผลผลิตเฉลี่ยไร่ละ 4-5 ตัน และต้องเป็นผลผลิตที่เกษตรกรแจ้งขึ้นทะเบียนไว้กับกรมส่งเสริม การเกษตร โดยให้ใช้เกณฑ์ผลผลิตเฉลี่ยรายจังหวัดเป็นข้อมูลในการคำนวณปริมาณผลผลิตที่เข้าร่วมโครงการ ประกันรายได้ สำหรับจังหวัดที่มีได้กำหนดผลผลิตเฉลี่ยต่อไร่ระดับจังหวัดไว้ ให้ใช้ผลผลิตเฉลี่ยต่อไร่ของระดับภาค หากระดับภาคมิได้กำหนดไว้ให้อนุโลมใช้ผลผลิตเฉลี่ยต่อไร่ของระดับประเทศ

3.3 ราคาประกัน กำหนดราคาประกันหัวมันสดเชื่อแปง 25% กิโลกรัมละ 1.90 บาท โดยใช้เกณฑ์ต้นทุน การผลิตเฉลี่ยทั้งประเทศ (กก.ละ 1.36 บาท) บวกค่าขนส่ง (กก.ละ 0.15 บาท) และผลตอบแทนให้เกษตรกรร้อยละ 25 (กก.ละ 0.38 บาท) โดยการซื้อขายให้เป็นไปตามการค้าปกติ

3.4 การกำหนดเกณฑ์กลางอ้างอิง โดยคณะอนุกรรมการกำหนดเกณฑ์กลางอ้างอิงมันสำปะหลัง เป็นผู้กำหนดเกณฑ์กลางอ้างอิง โดยกำหนดเกณฑ์กลางอ้างอิงเท่ากันทุกจังหวัดแหล่งผลิต

3.5 ระยะเวลาดำเนินการ

1) การขึ้นทะเบียนเกษตรกร ตั้งแต่วันที่ 1 มิ.ย. - 31 ต.ค. 2553 โดยกรมส่งเสริมการเกษตร และจัดประชุมประชาคมเพื่อรับรองการขึ้นทะเบียนเกษตรกร ตั้งแต่ 16 มิ.ย. - 30 พ.ย. 2553 โดยต้องเป็นมันสำปะหลัง ฤดูการผลิตปี 2553/54 (หลักการ คือ เกษตรกรต้องมีต้นมันสำปะหลังอยู่ในแปลงปลูก ณ วันทำประชาคม) ทั้งนี้ เกษตรกรรายครัวเรือนสามารถใช้สิทธิ 1 ครั้งในรอบปีการผลิต

2) การออกหนังสือรับรองเกษตรกร โดยกรมส่งเสริมการเกษตรออกหนังสือรับรองการขึ้นทะเบียนเกษตรกรที่ผ่านการทำประชาคมแล้ว ตั้งแต่ 1 ก.ค. - 31 ธ.ค. 2553

3) การทำสัญญาประกันรายได้ โดยธนาคารเพื่อการเกษตรและสหกรณ์การเกษตร (ธ.ก.ส.) ทำสัญญา กับเกษตรกร ตั้งแต่ 1 ก.ค. 2553 - 15 ม.ค. 2554 โดยเกษตรกรสามารถระบุวันใช้สิทธิในวันที่ทำสัญญาได้

4) ระยะเวลาใช้สิทธิประกัน เกษตรกรใช้สิทธิประกันได้ทันทีตั้งแต่วันที่ขึ้นทะเบียนในหนังสือรับรอง แต่ไม่เกิน 1 ต.ค. 2553 โดยให้เกษตรกรเลือกใช้สิทธิด้วยตนเองและเปิดโอกาสให้มีการเปลี่ยนแปลง วันใช้สิทธิได้แต่จะต้องแจ้งล่วงหน้าไม่น้อยกว่า 3 วันทำการก่อนถึงวันใช้สิทธิที่กำหนดไว้เดิม และต้องไม่เกิน วันที่ 31 พ.ค. 2554

5) การประกาศเกณฑ์กลางอ้างอิง โดยคณะกรรมการกำหนดเกณฑ์กลางอ้างอิงมันสำปะหลัง เป็นผู้กำหนดเกณฑ์กลางอ้างอิงของโครงการฯ และประกาศให้ผู้เกี่ยวข้องทราบทุก 15 วัน เริ่มครั้งแรกตั้งแต่วันที่ 1 ต.ค. 2553 - 31 พ.ค. 2554

6) ระยะเวลาโครงการ เดือนพ.ค. 2553 - ก.ค. 2554

3.6 งบประมาณดำเนินโครงการฯ คาดว่าจะใช้งบประมาณดำเนินการรวม 2,927.059 ล้านบาท

4. การจำหน่ายผลิตภัณฑ์มันสำปะหลังตามโครงการแทรกแซงตลาดมันสำปะหลัง ปี 2551/ 52 (ครั้งที่ 9 - เพิ่มเติม) โดยจำหน่ายมันสำปะหลังเส้นส่วนที่เหลืออีก 74,261.34 ตัน ให้แก่ 1. หนองล้งกาฟาร์ม ปริมาณ 34,741.19 ตัน มูลค่ารวม 187.60 ล้านบาท 2. ไพรสะอาดฟาร์ม ปริมาณ 39,520.15 ตัน มูลค่ารวม 213.41 ล้านบาท นอกจากนี้ ยังรับทราบการขยายกรอบเวลาการระบายผลิตภัณฑ์มันสำปะหลังตามโครงการแทรกแซงตลาดมันสำปะหลัง ปี 2551/52 ออกไปอีก 3 เดือนจากเดิมที่ให้แล้วเสร็จภายในเดือนมิถุนายน 2553 เป็นให้แล้วเสร็จภายในเดือนกันยายน 2553

(ที่มา : สรุปผลการประชุมคณะรัฐมนตรี วันที่ 20 กรกฎาคม 2553)

หมายเลขโทรศัพท์ที่สำคัญของ
ธนาคารแห่งประเทศไทย สำนักงานภาคเหนือ

	โทรศัพท์	โทรสาร
เคาน์เตอร์ประชาสัมพันธ์	0-5393-1111	-
ส่วนกิจการสำนักงานภาค	0-5393-1203	0-5322-4171
ส่วนวิเคราะห์เศรษฐกิจการเงิน	0-5393-1104	0-5393-1103
ส่วนเศรษฐกิจภาค	0-5393-1132	0-5393-1163
พีพีอีเอ็มซี	0-5393-1182	-
ห้องสมุด	0-5393-1171	-

บริการข้อมูลอัตโนมัติ 24 ชั่วโมง

บริการให้ข้อมูลของธนาคารแห่งประเทศไทย
ผ่านระบบโทรศัพท์และโทรสารอัตโนมัติ (IVR)

วิธีการติดต่อ

- กดหมายเลข 0-5393-1000 ตามด้วยหมายเลข 6789
- เลือกรายการที่ต้องการ โดยกด * แล้วตามด้วยตัวเลขหมวดข้อมูล 4 ตัว

ประเภท	โทรศัพท์
โทรสาร	
- อัตราแลกเปลี่ยนสกุลดอลลาร์ สรอ.เทียบเงินบาท	6000 5001
- อัตราดอกเบี้ยเงินฝากและสินเชื่อธนาคารพาณิชย์	
รายงาน	- 7218
- รายงานเศรษฐกิจการเงินล่าสุด	7302 7303
- เครื่องชี้ภาวะเศรษฐกิจไทย	- 7320
- เศรษฐกิจภาคเหนือเดือนล่าสุด	- 7325
- มาตรการทางการเงินของ ธปท. แต่ละเดือน	- 7410-12
- จำนวนเงินบาทที่สามารถนำออกนอกประเทศ	7900 7901
- การใช้และเก็บรักษาธนบัตรที่ถูกต้อง	8030 8301

- เลือกรายการอื่นๆ กด ** เพื่อฟังซ้ำ กด *1 กลับไปรายการก่อนหน้า
กด *2 เพื่อกลับไปรายการหลัก กด *9 ยกเลิกการใช้บริการ
- หากต้องการคู่มือการใช้โทรศัพท์ตอบปัญหาอัตโนมัติ 24 ชั่วโมง
ของธนาคารแห่งประเทศไทย สามารถสั่งพิมพ์ทางโทรสาร
โดยกดหมายเลข 0-5393-1000 และตามด้วย 6789*8500

ที่ปรึกษา

จันทวรรณ สุจริตกุล
ประสพสุข พวงสาคร

บรรณาธิการบริหาร

สมศักดิ์ วงศ์ปัญญาถาวร

บรรณาธิการ

ดำรงค์ ลีดิธนันต์

กองบรรณาธิการ

สุรินทร์ อินตะชุม
กุลศล จันทร์แสงศรี
ทวีศักดิ์ ใจคำลีป
ชรินทร์ เพชรไทย
คุณจารุมาส ปาละรัตน์
นุกุล มุกลีมาศ
สุรพล เหล็กกล้า
วิไลฐ์พล ผึ้งเต็ม
รัชกฤษ นิธิชนินทร์
สุมนา หิรัญมผล

รายงานเศรษฐกิจและการเงินภาคเหนือ
ส่วนเศรษฐกิจภาค ธนาคารแห่งประเทศไทย สำนักงาน
ภาคเหนือ เป็นผู้จัดทำและรับผิดชอบในคำอธิบาย
และความเห็นต่างๆที่แสดงไว้ ยกเว้น บทความซึ่งอาจ
อยู่ในความรับผิดชอบโดยเฉพาะของผู้เขียนบทความ
นั้น

การนำข้อความหรือตัวเลขไม่ว่าเรื่องใด ตอนใด
ในรายงานนี้ไปลงพิมพ์ในหนังสืออื่น โปรดอ้างอิงชื่อ
รายงานกำกับไว้ด้วย

ธนาคารแห่งประเทศไทย
สำนักงานภาคเหนือ

68/3 ถนนโชตนา อำเภอเมือง
จังหวัดเชียงใหม่ 50300

The Internet : www.bot.or.th